

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNIKÓW
I WŁOŚCIANSKI**

REDAKCJA

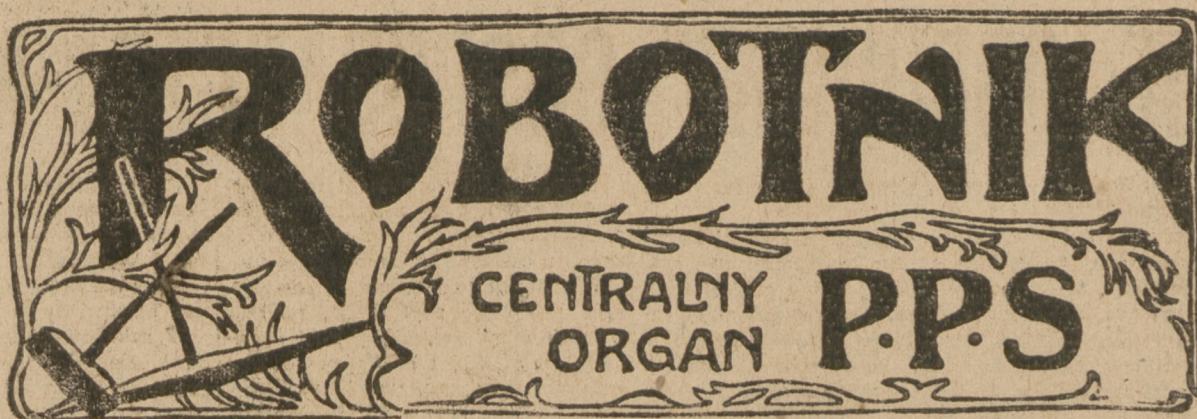
PRZYJMUJE INTERESANTÓW
OD GODZINY 12-jej DO 2-jej PO POŁUDNIU

ADMINISTRACJA

CZYNNĄ OD GODZINY 8-jej DO 15-jej

KONTO W BANKU „SPOŁEM”
ODDZIAŁ W WARSZAWIE Nr 195

KONTO W P.K.O. Nr 1-980

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P.P.S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

REDAKCJA I ADMINISTRACJA

WARSZAWA

Al. Jerozolimskie 121

TELEFONY:

REDAKTOR NACZELNY	8.85-01
SEKRETARIAT	8.85-01
SEKRETARZ REDAKCJI	8.85-02
ADMINISTRACJA-WYDAWNICTWA	8.85-04
DZIAŁ OGŁOSZEŃ	8.85-05
DRUKARNIA	8.79-61

Rozmowy Nowikow-Clayton na tematy gospodarcze

PARYŻ (PAP). Jak donosi z Waszyngtonu agencja France Presse, ambasador radziecki w Waszyngtonie, Nowikow, po rozmowie z podsekretarzem stanu Claytonem oświadczył prasie, że „omawiano kwestie ekonomiczne, lecz projekt Marshalla, dotyczący odbudowy gospodarki Europy, nie został poruszony”.

Jednocześnie rzecznik Departamentu Stanu raz jeszcze podkreślił, że rozmowy amerykańsko-radzieckie, dotyczące „Lend Lease” są kontynuowane „w sposób bardzo zadowalający”.

AMERYKA CHCE POMÓC EUROPIE

i ofiaruje 6 miliardów dolarów

Marshall przedstawił Z. S. R. R.
listę państw objętych planem pomocy

Bevin podejmuje inicjatywę USA

LONDYN (SAP). Wiadomości, nadchodzące ze St. Zjednoczonych wskazują, że rząd amerykański życzyliby sobie, aby W. Brytania zwołała konferencję przedstawicieli państw europejskich, celem uzgodnienia z nimi, w jaki sposób Ameryka może przysiąc z pomocą Europie. Ponieważ Marshall przedstawił Zw. Radzieckiemu listę państw, którym Ameryka chce pomóc w dziedzinie ekonomicznej, koła polityczne są zdania, że rząd W. Brytanii nie miałby powodów odrzucenia propozycji amerykańskiego sekretarza stanu.

Podsekretarz stanu USA — Clayton, jest oczekiwany wkrótce w Londynie, gdzie przedyskutuje propozycję Marshalla z ekspertami brytyjskimi. Podczas gdy amb. Inverchapel naradza się tymczasem z wysokimi funkcjonariuszami Departamentu Stanu.

BEVIN O PLANIE MARSHALLA

LONDYN (PAP). — Min. Bevin wygłosił w Stowarzyszeniu Dziennikarzy Zagranicznych przemówienie, w którym zaznaczył, że politykom powinna przyswajać idea utworzenia parlamentu świata. Sprawa ta nie jest jeszcze realna, lecz należy ją propagować, gdyż odpowiada ona

zyczeniom narodów. Narodzić nie chcą bowiem żadnych wojen. Zadaniem dziennikarzy — podkreślił Bevin — jest opisać fakty i przedstawiać opinie w sposób odpowiedzialny i zgodny z prawdą.

Nawiązując do harwardzkiego przemówienia Marshalla, Bevin wyraził się pozytywnie o planie Marshalla. W Brytanii powinna podjąć inicjatywę — zaznaczył Bevin — i zwrócić się do Francji oraz innych krajów Europy w sprawie pozytywnej odpowiedzi na propozycję St. Zjednoczonych. Europa musi bowiem podnieść swą produkcję w szczególności w dziedzinie węgla, żywności oraz usprawnić swój transport aby sama mogła zaspokajać swe potrzeby. Plan amerykański — zaznaczył w końcu Bevin — winien być tak opracowany, aby sprzyjał swobodnemu krążeniu towarów na całym świecie.

Min. Bevin zastrzegł się, że nie przemawia oficjalnie w imieniu rządu brytyjskiego, lecz przedstawia swe osobiste poglądy.

6 MILIARDÓW DOLARÓW

N. JORK (SAP). — W przemówieniu wygłoszonym w Izbie Handlowej w Palm Beach, doradca departamentu stanu Cohen, oświadczył, że odbudowa Europy, wymagając będzie w ciągu 3 do 4 lat około 6 miliardów

dolarów. Według opinii Cohena pomoc amerykańska powinna być przeznaczona na zwiększenie produkcji węgla w Europie, rozwój transportu i powiększenie produkcji żywnościowej.

Cohen podkreślił, że żaden kraj nie ma prawa narzucania siłą, czy groźbami swej ideologii i dodał, że wszystkie kraje, szanujące prawo, mają obowiązek bronięcia karty O. N. Z. Na zakończenie Cohen powiedział: „Tak, jak Stany Zjednoczone nie wygrały same wojny, nie mogą same zapewnić światu pokoju”.

I-szy Zjazd Chłopów Socjalistów w Szczecinie

W dniu 16 czerwca b. r. jednocześnie z uroczystościami ogólnopartyjnymi — odbędzie się w Szczecinie I-szy Zjazd Chłopów Socjalistów.

Rosnący stale w siłę chłopski ruch w ramach PPS, zwłaszcza na Ziemiach Odzyskanych, znajduje swój wyraz w pierwszych wyborach do Wojewódzkiej Rady Chłopskiej.

Na Zjazd udają się z ramienia Wydziału Włókienniczo-CKW — PPS tow. tow. Turek i Mamrot.

Z okazji zjazdu P. P. S. województwa szczecińskiego

„Robotnik” pisał stronę dzisiejszego numeru poświęca pracy PPS na ziemach Pomorza Zachodniego. Na zdjęciu jedna z ulic w Szczecinie

Wallace kandydatem na prezydenta USA?

N. JORK (PAP). Jak donosi dziennik „Los Angeles Times”, Henry Wallace w ciągu najbliższych 2 miesięcy zostanie kandydatem na stanowisko prezydenta Stanów Zjednoczonych w roku 1948.

Dziennik stwierdza, że Wallace ubiegać się będzie o wyznaczenie go kandydatem z ramienia partii demokratycznej w Kalifornii i co najmniej w 12 innych stanach.

Z. wiedza Wallace'a utworzo-

ny został w Los Angeles komitet, który prowadzi propagandę na rzecz jego kandydatury.

„Żółwie strajki” we Francji

W Paryżu strajkują
urzędy miejskie

PARYŻ (PAP). Jakkolwiek po zakończeniu strajku kolejarzy ruszyły już wszędzie pociągi, fala strajków w różnych gałęziach życia gospodarczego trwa. Po 24-godzinny strajku ostrzegającym pracowników zakładów użyteczności publicznej, zarysowuje się strajk w przemyśle metalowym.

W połowie czerwca ma zapasć decyzja, w sprawie żądań związku metalowców, dotyczących premii od podwyższenia produkcji. Dotychczas pracodawcy odrzucają te żądania. W oczekiwaniu na rozstrzygnięcie w wielu zakładach metalurgicznych wybuchają t. zw. „strajki żółwie”.

Gen. Konfederacja Pracy ogłosiła protest przeciwko zakusom na prawo strajku. Zakusy te wyraziły się we wniosku jednego z deputowanych prawicowych, zmierzającym do narzucenia robotnikom daleko idących rygorów.

ZASMIĘCONY PARYŻ
PARYŻ. 24-godzinny strajk, proklamowany przez pracowników samorządowych, ma na celu ostrzeżenie władz i zaprotektowanie przeciwko niezaspokojeniu żądań, wysuniętych przez pracowników. Urzędy miejskie są zamknięte dla publiczności. U wejścia do rady miejskiej wystawione zostały pikiety. Najważniejsze przedsiębiorstwa uży-

teczności publicznej oraz metro i autobusy są czynne normalnie.

Strajkują zamiast ulic. Paryż był wczoraj bardzo zaśmiecony.

DONIOSŁA ROLA CGT

PARYŻ (PAP). Decydująca rola CGT w konflikcie między rządem a kolejarzami stanowi punkt centralny komentarzy prasowych. Również gaulistowski „Combat” stwierdza, że udział w rokowaniach generalnych sekretarzy CGT, Joubaux i Frachona był poważnym czynnikiem odprężenia. „Humanité” podkreśla, że Gen. Konfederacja Pracy wyszła z konfliktu z autorytetem większym, niż kiedykolwiek. Do powodzenia akcji przyczyniła się jedność działania kolejarzy bez względu na ich przynależność partyjną i związkową.

Posiedzenie Sejmu

19 czerwca rb.

Bluro Sejmu „Ustawodawczego R.P.” zawiadamia, że posiedzenie Sejmu Ustawodawczego odbędzie się we czwartek, dnia 19 czerwca b. r. o godzinie 16-jej.

Członkowie CKW PPS składają symboliczne złotówki na pomnik tow. Niedziałkowskiego

Na wspólnym posiedzeniu prezydium CKW PPS i Komisji Politycznej PPS, które obradowały pod przewodnictwem tow. St. Szwalbego Przewodniczącego Rady Naczelnej PPS, wszyscy obecni złożyli po symbolicznej złotówce na fundusz budowy pomnika tow. Mieczysława Niedziałkowskiego.

Przewodniczący CKW PPS na zebraniu Koła PPS

przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu

W dniu wczorajszym, w sali szkolnictwa zawodowego przy ul. Pankiewicza 3, odbyło się zebranie Koła PPS przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu, w czasie którego wygłosił przemówienie przewodniczący CKW PPS tow. Min. Osóbka-Morawski.

Salę, przystrojoną barwami narodowymi, emblematami partyjnymi oraz portretami działaczy socjalistycznych, wypełnili członkowie Koła.

Na wstępie tow. Jędrzejewski, przewodniczący Koła, powitał tow. Osóbkę - Morawskiego i wszystkich obecnych, a następnie tow. Tomaszewicz przekazał na ręce przewodniczącego CKW PPS zł. 1.189, zebranych z symbolicznych złotówek na pomnik tow. Niedziałkowskiego od członków Koła i sympatyków PPS.

Głos zabrał tow. Osóbka - Morawski, który omówieniem sytuacji międzynarodowej i stosunków wewnętrznych w kraju zajął obszerną dyskusję. Zajmując się sytuacją międzynarodową tow. Osóbka - Morawski zanalizował stosunki wewnętrzne wielkich mocarstw, a następnie przeszedł do omówienia problemów krajowych. Omawiając dokładnie wewnętrzny układ sił politycznych i ostatnie niepokoje rynkowe — tow. Osóbka - Morawski stwierdził — że istnieje ścisła zależność wszystkich problemów życia wewnętrznego w Polsce od stopnia uświadomienia społeczeństwa i zgodnego wysiłku obu partii robotniczych. Zagadnienie dobrej praktyki jednolitego frontu jest sprawą centralną, wpływającą na kształtowanie się wewnętrznych stosunków w Polsce.

Po przemówieniu wywiązała się dyskusja, świadcząca o wysokim zainteresowaniu PPS-owców problemami wewnętrznymi kraju. Szczególną uwagę poświęcili dyskutanci sprawie poparcia poczyną rządu w dziedzinie walki ze spekulacją. Tow. Osóbcie - Morawskiemu zadano kilka pytań z prośbą o wyjaśnienie.

Przewodniczący CKW PPS, odpowiadając na pytania, dał dokładny obraz prac Polskiej Partii Socjalistycznej zmierzających do ustabilizowania stosunków wewnętrznych — krajowych zarówno pod względem gospodarczym, jak i politycznym. (bw)

Tow. Adam Rapacki na konferencji działaczy związkowych PPS w Łodzi

W Wojewódzkim Komitecie PPS w Łodzi odbyła się konferencja pepesowskich działaczy związkowych przemysłu włókienniczego, konfekcyjnego i dziewiarskiego.

W konferencji, która zgromadziła delegatów z całego kraju, wzięli udział sekretarz CKW PPS dla spraw ekonomicznych, tow. min. Adam Rapacki, sekretarz WK PPS w Łodzi, tow. Wachowicz, oraz przedstawiciele wydz. społeczno-zawodowego CKW PPS.

Tematem obrad była bieżąca sytuacja gospodarcza, zadania na odcinku zwalczania drożyzny oraz sprawy zawodowe. Szczególną uwagę poświęcono zagadnieniu rad zakładowych i ich roli na odcinku usprawnienia produkcji.

Ambasador Stanton Griffis (z prawej) przysięga w Waszyngtonie. Od lewej: szef protokołu Stanley Woodward i podsekretarz stanu Dean Acheson.

Gen. Masłaricz i płk. Moczałow przyjęci przez premiera

Premier tow. Cyrankiewicz przyjął przedstawicieli plenium Komitetu Ogólnostowiańskiego w osobach przewodniczącego gen. Masłaricza i sekretarza gen. płk. Moczałowa, którym towarzyszył sekretarz gen. Komitetu Słowiańskiego w Polsce wiceminister tow. Trojanowski.

W godzinach porannych gen. Masłaricz i płk. Moczałow złożyli wizytę ministrowi spraw zagran. tow. Z. Modzelewskiemu.

Program pobytu delegacji słowiańskich

W dniu 15 b. m. w pierwszym dniu obrad plenium Komitetu Ogólnostowiańskiego — o godz. 16 pp. na Stadionie Wojska Polskiego odbędzie się zawody sportowe, na które przybędą członkowie przybyłych do Polski delegacji Państw Słowiańskich. W godzinach wieczornych tegoż dnia Minister Spraw Zagranicznych Zgromadził Modelarski wyda przyjęcie na cześć delegacji.

W dniu 18 bm. nastąpi zakończenie obrad plenium Komitetu, po czym odbędzie się przyjęcie u Premiera RP.

Dnia 19 bm. uczestnicy delegacji udadzą się w kilkudniową podróż po całej Polsce.

Bilety bezpłatne na zawody sportowe w dn. 15 bm. na Stadionie WP otrzymać można poprzez Związki Zawodowe oraz organizacje społeczne i młodzieżowe.

Warszawa, 16 czerwca.

Szopka

DAWNO już nie pisaliśmy o „naszej” emigracji w Londynie, a właściwie o tej grupie byłych polityków, którzy ciągle jeszcze bawią się „w rząd”. Ostatnio panowie ci mieli okazję „przypomnieć się publiczności”. Po śmierci „prezidenta” Raczkiewicza rozpoczęła się prawdziwa burza w szklanej wodzie. Dwóch kandydatów na to humorystyczne stanowisko — Zaleski i Arciszewski — opisuje się przed publicznością z londyńskiego kabaretu pod kierownictwem Hemara.

Nie wiemy, kto zwycięży w tej „walce”. I prawie mówią obojętne nam jest, czy „prezydentem” będzie Zaleski czy Arciszewski. Jak największą aktywność w tym sporze wykazuje natomiast tak zwana „zagraniczna PPS”, czyli kilkunasto-osobowa organizacja pod kierownictwem Arciszewskiego i Kwapińskiego.

Na tym nie doszło tam nawet do „rozłamów”. A mianowicie znany „ideolog” emigracji Adam Pragier został usunięty z „zagranicznej PPS”, gdyż odważył się stanąć po stronie Zaleskiego i przez to „podważył legalne rozstrzygnięcia Arciszewskiego”.

Mamy więc obecnie na emigracji trzy „zagraniczne PPS” — jedną Arciszewskiego, drugą Zaremby i Ciołkosza i trzecią Pragiera. Ta zabawa nie była byle jak, gdyby ci wszyscy hankeci polityczni nie nadawali im siebie nowej nazwy PPS.

Joe Louis i prasa

NOWOMIANOWANY ambasador Stanów Zjednoczonych w Polsce Stan ton Griffith przed wyjazdem z Nowego Jorku złożył oświadczenie korespondentowi PAP, w którym m. in. porównał stosunki prasowe polsko-amerykańskie do zachowania się boksera Joe Louisa na ringu. Wydało się nam, że porównanie to — jeśli chodzi o część pras amerykańskiej i polsko-amerykańskiej — jest krzywdzące dla słynnego boksera.

Na ringu obowiązują ściśle określone przepisy i bokser, który się do nich nie stosuje, zostaje dyskwalifikowany. Niesieły w wielu wypadkach dziennikarze amerykańscy, gdy pisali o Polsce, nie stosowali się do żadnych przepisów przyzwolności i sumienności. My mamy czyste sumienie pod tym względem, gdyż nawet podczas najostrejszej krytyki stosunków amerykańskich i konkretnych posunięć rządu USA nigdy nie korzystać z „broni” oszczerstwa, napaści osobistej i świadomego zniekształcenia rzeczywistości. Nie możemy tego powiedzieć o tych dziennikarzach amerykańskich, którzy widzieli na ulicach Warszawy Niemców oprowadzanych w klatkach, lub na ulicach Krakowa embelamy sierpa i młota, już nie mówiąc o prasie polsko-amerykańskiej, która się specjalizowała w „żydowskich” ob. przez Biernia lub tow. Osóbki-Morawskiego.

Witając oświadczenie ambasadora Griffitha, chcemy wyrazić nadzieję, że te nie dzienniejskie i nieboserskie metody części pras amerykańskiej dzięki staraniom nowego ambasadora rzeczywiście pójdą w zapomnienie.

Zgodnie z konstytucją zlikwidowano kryzys węgierski

BUDAPESZT (PAP). — W czasie wczorajszych debat w parlamencie węgierskim przedstawiciel partii drobnych rolników Samuel Filo, podając krytykę działalności dawnego kierownictwa, podkreślił, że nowe kierownictwo chce poprowadzić partię odmienną drogą. Partia drobnych rolników — oświadczył Filo — całkowicie aprobuje nowy program rządu.

Program rządowy poparł całkowicie w imieniu swej partii również poseł komunistyczny Józef Reval. Poseł partii socjal- demokratycznej Eden Kizhazi oświadczył, że kryzys gabinetowy rozwiązany został w drodze konstytucyjnej.

Kizhazi oświadczył, że partia jego wypowiedzi się za utrzymaniem przy jacielskich stosunkach z sąsiadami, zwłaszcza ze Związkiem Radzieckim, jak również za współpracą z mocarstwami zachodnimi.

OŚWIADCZENIE PREZYDENTA

Nawiązując do tendencyjnych pogłoszek zagranicznych na temat wydarzeń na Węgrzech, prezydent republiki Zoltan Tildy potępił kłamliwe insynuacje w stosunku do jego osoby, stwierdzając, że nikt nie sta-

Komentator

amerykański

u W. St. Szwalbego

Bogaty w Warszawie znany komentator amerykańskiej stacji radiowej CBC Joe Hainch, został wczoraj przyjęty przez przewodniczącego Rady Naczelnej PPS tow. St. Szwalbego.

Obrady nad projektem ustawy
O PLANIE ODBUDOWY GOSPODARCZEJ KRAJU

W dniu 12 bm. posiedzeniu Komisji Planu Gospodarczego przewodniczył pos. Zaleski (PSL). Referentem zagadnień inwestycyjnych związanych z działami komunikacji, transportu, żegluga, portów i łączności był pos. Kijowski (SD). Referent wniosków o podwyżkę funduszy inwestycyjnych, przeznaczonych na telekomunikację i radio.

Tow. pos. Zukowski (PPS), który pierwszy zabrał głos w dyskusji, ocenił pozytywnie plan inwestycyjny Min. Komunikacji, stwierdzając, że jest on w zgodzie z planem odbudowy.

Następnym mówcą był delegat Rządu dla spraw Wybrzeża E. Kwiatkowski. Ocenił zasadnicze znaczenie naszych portów w Gdańsku, Gdyni i Szczecinie dla gospodarki kraju, mówiąc o podkreśleniu konieczności inwestowania odpowiednich sum w ten dziedzinie, dla pełnego przystosowania portów do potrzeb naszego życia ekonomicznego.

REFERAT GENERALNY

Na piątkowym posiedzeniu Komisji Planu Gospodarczego pos. tow. Jędrzejowski wygłosił referat generalny o projekcie planu gospodarczego. Na posiedzeniu obecny był prezes CUP, tow. Bobrowski, przedstawiciele CUP i Min. Odbudowy.

ROLNICTWO I LASY

W PLANIE 3-LETNIM

Pos. Jędrzejowski (PPR), omawiając poszczególne działy planu, stwierdził m. in., plan przewiduje powiększenie ogólnej powierzchni uprawnej w ciągu trzech lat do 95 proc. powierzchni przedwojennej. Najmilsze zadania plan stawia w zakresie uprawy roślin technicznych, w szczególności lnu i konopi oraz oleistych. W ciągu trzech lat produkcja żyta zwiększona zostanie podwójnie, produkcja ziemniaków i buraków cukrowych o połowę, produkcja pszenicy o połowę.

Plan przewiduje wzrost pogłowia. W przeliczeniu na głowę ludności — wzrost w mięsie wyniesie półtora raza więcej, w jajach o 20 proc., w mleku

Ogłoszenie nowych
ustaw

Prezydent R. P. zarządził ogłoszenie w Dzienniku Ustaw R. P. następujących ustaw:

- 1) o ratyfikacji konwencji, dotyczącej współpracy intelektualnej między Rzeczpospolitą Polską i Republiką Francuską,
- 2) o ratyfikacji konwencji, dotyczącej współpracy w sprawie wypłaty zaopatrzenia z tytułu śmierci i inwalidztwa ofiarom wojny 1939/1945 r., podpisanej w Paryżu dnia 11 lutego 1947 r.,
- 3) o upoważnieniu ministra Skarbu do zaciągania pożyczek zagranicznych do wysokości 250 milionów dolarów St. Zł. Ameryki,
- 4) o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów,
- 5) o utworzeniu Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych.

Zgodnie z konstytucją zlikwidowano kryzys węgierski

BUDAPESZT (PAP). — W czasie wczorajszych debat w parlamencie węgierskim przedstawiciel partii drobnych rolników Samuel Filo, podając krytykę działalności dawnego kierownictwa, podkreślił, że nowe kierownictwo chce poprowadzić partię odmienną drogą. Partia drobnych rolników — oświadczył Filo — całkowicie aprobuje nowy program rządu.

Program rządowy poparł całkowicie w imieniu swej partii również poseł komunistyczny Józef Reval. Poseł partii socjal- demokratycznej Eden Kizhazi oświadczył, że kryzys gabinetowy rozwiązany został w drodze konstytucyjnej.

Kizhazi oświadczył, że partia jego wypowiedzi się za utrzymaniem przy jacielskich stosunkach z sąsiadami, zwłaszcza ze Związkiem Radzieckim, jak również za współpracą z mocarstwami zachodnimi.

OŚWIADCZENIE PREZYDENTA

Nawiązując do tendencyjnych pogłoszek zagranicznych na temat wydarzeń na Węgrzech, prezydent republiki Zoltan Tildy potępił kłamliwe insynuacje w stosunku do jego osoby, stwierdzając, że nikt nie sta-

OŚWIADCZENIE PREZYDENTA

Nawiązując do tendencyjnych pogłoszek zagranicznych na temat wydarzeń na Węgrzech, prezydent republiki Zoltan Tildy potępił kłamliwe insynuacje w stosunku do jego osoby, stwierdzając, że nikt nie sta-

Komentator

amerykański

u W. St. Szwalbego

Bogaty w Warszawie znany komentator amerykańskiej stacji radiowej CBC Joe Hainch, został wczoraj przyjęty przez przewodniczącego Rady Naczelnej PPS tow. St. Szwalbego.

o 90 proc., w wełnie o 50 proc. więcej niż przed wojną.

Skutkiem wyjątkowo ciężkiej zimy i długiego okresu bezdeszczowego, spodziewany urodzaj będzie poniżej średniego poziomu. Okres spodziewanej samowystarczalności zbóżowej przesunie się zatem na czas po zbiorach 1948 roku. Przewidywany niedobór zbóżowy oblicza się na 1.100.000 do 1.200.000 ton zboża.

ROLA PRZEMYSŁU W PLANIE 3-LETNIM

Ogólna wartość brutto produkcji przemysłowej, państwowej, spółdzielczej i prywatnej ma wzrosnąć z 12,5 miliarda zł. przedw. w 47 roku do 18,8 miliarda w roku 1948. co oznacza wzrost o 50,4 proc. Plan przewiduje najszybsze tempo wzrostu produkcji spółdzielczej.

Ustawa o planie odbudowy gospodarczej daje pierwszeństwo w pierwszych latach rozwojowi produkcji podstawowych artykułów powszechnego użytku. Produkcja większości tych artykułów wzrosnie więcej niż trzykrotnie w porównaniu z grudniem 1946 r. i styczniem 1946 r.

Jeśli chodzi o przemysł węglowy, plan przewiduje na rok 1949 produkcję 77,5 milionów ton, czyli 203 proc. w stosunku do roku 1938.

W dziedzinie paliw płynnych plan przewiduje wzrost wydobycia ropy o 67,1 proc. w stosunku do roku 46. Pokryje to zaledwie 1/4 krajowego zapotrzebowania.

Produkcja energii elektrycznej, już dziś przekracza produkcję Polski przedwojennej, nawet bez uwzględnienia Ziem Odzyskanych. Produkcja energii w roku 1949 ma wzrosnąć o 47 proc., w porównaniu z rokiem 1946, a o 111 proc. w porównaniu z rokiem 1938.

W dziedzinie rud żelaznych plan przewiduje podwojenie wydobycia w roku 1949, co będzie się równało 97 proc. wydobycia przedwojennego.

W przemyśle metalowym najsilniejszy wzrost w porównaniu z okresem przedw. wykazuje produkcja wagonów łowarskich, parowozów i motocykli. Na uwagę zasługuje zapotrzebowanie w roku 47 produkcji tramwajów i traktorów a w roku 48, produkcji samochodów ciężarowych.

W zakresie przemysłu elektrotechnicznego plan przewiduje dwukrotne zwiększenie produkcji żarówek oraz maszyn elektrycznych.

W dziedzinie przemysłu włókienniczego plan przewiduje rozwój zwłaszcza wełnianego niż bawełnianego.

Produkcja przemysłu skórzanego ze względu na brak surowca pokryje około 20 proc. zapotrzebowania wewnętrznego. Niedobór pokryje import.

W dziedzinie produkcji papieru plan przewiduje dalszy nieznaczny wzrost produkcji do roku 1949.

Plan przemysłu poligraficznego przewiduje wzrost druków w 1949 r. w porównaniu do 1947 r. o 45,8 proc. Spółdzielczy przemysł drukarski i papierniczy mają podnieść wartość swojej produkcji w roku 1949 o 42,8 proc.

W dziedzinie przemysłu spożywczego na pierwszy plan wybija się rozwój produkcji cukru. W 1949 r. ma ona przekroczyć o 22 proc. poziom produkcji przedwojennej. Oznacza to wzrost spożycia krajowego z 12 kg na głowę w r. 1938 i 1947 do 22 kg. W r. 49. Nadwyżka na eksport wyniesie ma w wysokości 100 tys. ton rocznie.

Przechodząc do produkcji monopolowej, referent stwierdza, że w 1949 r. produkcja soli ma osiągnąć 85 proc. produkcji przedwojennej, produkcja spirytusu surowego zwiększy się o 22 proc.

Czechosłowacja nie będzie areną interwencji kół reakcyjnych

PRAGA (PAP). — W Pradze odbyło się posiedzenie czeskosłowackiego Frontu Narodowego, poświęcone zagadnieniu Słowacji. W wyniku tych obrad wydano komunikat stwierdzający:

1) Wszystkie partie polityczne zdecydowane są kontynuować politykę porozumienia i współpracy w imię Frontu Narodowego.

2) Wszystkie partie zgodne są co do tego, że przy pomocy wszelkich ustawowych środków należy tępić wszelkie akcje faszystowskie i reakcyjne elementów, które starają się przeszkadzać w odbudowie Słowacji.

3) Stronnictwa Frontu Narodowego potępiają zdecydowanie oszczerzające kampanie niektórych pism zagranicznych, skierowaną przeciwko Czechosłowacji, a zapowiadającą przewrót w państwie.

4) Demokracja czeska rozwiązywać będzie wszelkie problemy własną metodą przy współpracy stronników politycznych Frontu Narodowego i nie dopuści nigdy do tego, aby republika

— Konferencja rolnicza państw słowiańskich w Marfańskich Łaźniach przyjęła uchwałę, aby powołać do życia ogólnosłowiańską organizację badań naukowych.

Produkcja monopolu tytoniowego wzrosła w r. 1949 w porównaniu do r. 1938 w zakresie papierosów o 84 proc., w zakresie cygar o 88 proc.

W związku z zarzutami, że przemysł nasz produkuje zbyt drogi, referent wysuwa dezyderat, ażeby rząd opracował na r. 1948 i 1949 plan kosztów własnych w całym przemyśle państwowym, samorządowym i spółdzielczym.

ZAGADNIENIE WYDAJNOŚCI PRACY

Referent przytacza szereg cyfr ilustrujących wydajność pracy w planie 3-letnim. Wydajność pracy w różnych gałęziach państwowego przemysłu wzrosła od 55,4 proc. (spożywczy) do 2,8 proc. (w przemyśle budowlanym).

KOMUNIKACJA

Przechodząc do zagadnienia komunikacji, referent stwierdza, że wskazywać wzrostu produkcji towarów masowych jak szacunek ich przewozu wskazuje na to, że tempo przewozów należy uznać za wystarczające.

Przeladunek portów morskich ma wzrosnąć z 12,7 milionów ton w 1947 r. na 26 milionów ton. Referent zgłasza rezolucję, zwracającą uwagę rządu na konieczność dostosowania zdolności przeładunkowej portów w 48 i 49 r. do potrzeb wzmożonego eksportu węgla.

W zakresie żeglugi morskiej plan 3-letni przewiduje wzrost jednostek pływających z 49 w 1947 r. do 80 w 1949 roku.

INWESTYCJE

Projekt ustawy o planie odbudowy gospodarczej oznacza granice inwestycji na około 20 proc. dochodu państwowego. W ostatnim czasie wysuwane były z różnych stron obawy, że wykonanie planu inwestycyjnego w jego pełnym rozmiarze jest niemożliwe, że może zagrozić naszemu systemowi finansowemu lub zbytnio obciążyć obecne minimum spożycia.

Przelegentowi przeznaczanie 20 proc. dochodu państwowego na inwestycje nie wydaje się bynajmniej nadmierne.

Plany kontroli energii atomowej

wysunięte przez ZSRR i USA
podstawą dyskusji w ONZ

N. JORK (PAP). Komisja atomowa Rady Bezpieczeństwa ONZ przystąpiła do dyskusji nad sprawozdaniem podkomisji na temat kontroli energii atomowej włącznej z przedłożonym ostatnim planem ZSRR.

Delegat radziecki Gromyko scharakteryzował zasadnicze cechy planu radzieckiego, stwierdzając, że wszystkie jego szczegóły są między sobą organicznie powiązane. Delegat radziecki zbijał poglądy, jakoby plan ten wkładał w zakres kompetencji komisji atomowej, albowiem łączy on podstawowe zadania regulacji i redukcji zbrojeń i sil zbrojnych z zakazem broni atomowej i innych broni masowego niszczenia. Plan radziecki odpowiada ściśle

Nie walka o rynki zbytu
ale gospodarka planowa

Wystąpienie m. in. tow. Stańczyka

na Kongresie Świat. Federacji Zw. Zaw.

PRAGA (PAP). Na Zjeździe Świat. Federacji Zw. Zawod. sekretarz gen. Louis Saillant wysunął projekt, aby Świat. Federacja przedłożyła Radzie Gospodarczej i Społecznej ONZ następujące wnioski:

- 1) Kwestia ujednolajnienia polityki.
- 2) Usunięcie różnic rasowych wśród ruchu zawodowego.
- 3) Podwyższenie stopy życiowej mas pracujących.
- 4) Likwidacja bezrobocia.
- 5) Kwestia traktowania obcych robotników.

SKOŃCZĄĆ WOJNĘ W INDONEZJI

Przedstawiciel holenderskich związków zawod. Blokstu powitał delegatów indonezyjskich, oświadczając, że w kraju tym stoi w tej chwili pod bronią 100.000 żołnierzy holenderskich przygotowanych do ataku. Dla mas pracujących Holandii jest to niezwykle ciężkie brzemię materialne.

MÓWI TOW. STAŃCZYK

Z kolei jako zastępcę sekretarza gen. ONZ przemówił minister tow. Stańczyk, „Świata współpracą między Światową Federacją a ONZ, mówił tow. Stańczyk, jest konieczna. Wiemy, że cała ludzkość pragnie pokoju, i żaden rząd pragnie tych nie może lekceważyć. Pokój na polityka nie może być jednak wezwaniem przeprowadzania, dopóki nie ustanie walka o surowce i rynki zbytu. Gospodarka planowa w skali światowej — oto drugie

Równocześnie już obecnie — tam, gdzie jest to możliwe — odbywają się wyrównania w placach i tworzy się takie systemy premiowania, które pozwalają na zwiększenie wydajności pracy przy jednoczesnym wzroście zarobków.

Woj. Kom. O. M. TUR

WARSZAWA, UL. SZWEDZKA 2-4

Informacje w godz. 8-18.

Powrót Trumana
do USA

OTTAWA (PAP). Prez. Truman udał się pociągami specjalnymi w powrotną drogę do Waszyngtonu, po 3-dniowym pobycie w Kanadzie. Przed wyjazdem Truman zapoczął premiera kanadyjskiego Mackenzie Kinga, do USA.

Groźba strajku
młynarzy

w Stanach Zjednoczonych

N. JORK (SAP). Pięć związków zawodowych młynarzy, grupujących ponad 200.000 członków, zagroziło strajkiem, poczynając od piątku 13 czerwca o północy. Związki te, należące do CIO, oświadczają armatorom o sabotowaniu pertraktacji w sprawie odnowienia umów zbiorowych. Jeśli umowy nie zostaną zawarte dziś, strajk wybuchnie o północy.

Specjalna Komisja FAO
przybędzie w lipcu do Polski

N. JORK (PAP). — W dniu 3 lipca br. 10-osobowa Komisja Ekonomiczno - Techniczna Światowej Organizacji Żywnościowej - Rolniczej (FAO) rozpocznie dwumiesięczny objazd Polski w celu zapoznania się z głównymi rolniczymi potrzebami kraju. Misja udaje się do Polski na zaproszenie ambasadora Polski w Waszyngtonie, składając się ona będzie z przedstawicieli USA, Kanady, Danii, Holandii i W. Brytanii.

Misja zajmie się przede wszystkim zbadaniem możliwości ulepszenia produkcji rolniczej w Polsce i lepszego jej dostosowania do potrzeb rynku wewnętrznego i zagranicznego oraz sprawę poprawy sytacji żywnościowej w Polsce.

Ratyfikacja konwencji

o współpracy intelektualnej pomiędzy Polską a Francją

W dniu 13 bm. odbyła się w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wymiana dokumentów ratyfikacyjnych konwencji o współpracy intelektualnej pomiędzy Polską a Francją, podpisaną w Paryżu w dniu 19 lutego r. b. Wymiany dokonali: ze strony polskiej Minister Spraw Zagranicznych Zygmunt Modzelewski, ze strony francuskiej minister pełnomocny Louis Joxe, dyrektor departamentu na Quai d'Orsay.

Przy wymianie obecni byli: min. pełnomocny Józef Olszewski, min. pełnomocny Wiktor Grosz, dyrektor protokołu dyplomatycznego A. Gubrynowicz, wicedyr. departamentu politycznego dr. Chrościecki, dyrektor biura prawnego prof. dr. Makowski, chargé d'affaires Francji w Warszawie p. Jean de Beausse i radca kulturalny ambasady francuskiej w Warszawie prof. Pierre Francastel.

Minister Joxe

u min. Kultury i Sztuki

W piątek dnia 13 bm. minister Kultury i Sztuki Stefan Dybowski przyjął Ministra Pełnomocnego Republiki Francuskiej Joxe, który przybył do Warszawy w związku z wymianą dokumentów ratyfikacyjnych konwencji kulturalnej Polsko-Francuskiej.

wielkie zadanie, jakie ma ONZ i Świat. Federacja Zw. Zaw. Tylko wolny świat może być światem rzeczywistym i tylko świat sprawiedliwości społecznej może uszczęśliwić ludzkość.

Komitet Dzielnicowy PPS
w Szczecinie

na pomnik tow.

M. Niedziałkowskiego

Nadzwyczajne zebranie pracowników spółdzielczych członków Komitetu Dzielnicowego PPS w Szczecinie w dniu 6 czerwca br., na apel CKW PPS w sprawie ufundowania grobowca Towarzysza M. Niedziałkowskiego wpłaciło sumę zł. 500.—, zebrana od członków i sympatyków z symbolicznych złotych, do Miejskiego Komitetu PPS.

Zabójca
prok. Martiniego

skażany na śmierć

Rejonowy Sąd Wojskowy w Krakowie skazał Stanisława Lubicz-Wróblewskiego vel Nowotarskiego, zabójcę prok. Martiniego, na karę śmierci. W. Kozłowskiemu na 2 lata więzienia z darowaniem kary na mocy amnestii. Krystynę Winię na 1 rok więzienia z darowaniem kary na mocy amnestii. Józef Czachowski został uniewinniony.

PRZEGLĄD PRASY

AKTUALNE ZADANIA
SPÓŁDZIELCZOŚCI

W dwutygodniku „Społem”, organie Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. znajdujemy artykuł na temat zadań ruchu spółdzielczego w dniu dzisiejszym.

Musi nastąpić wzmożona, zapałona akcja całego aparatu spółdzielczego w kierunku podjęcia sprawy obrotu towarowego, nad którą jak najszybciej trzeba się zająć. W tym celu wysuwa się sprawa uzupełnienia asortymentu towarów, tak by obrotowi asortymentu towarowego nie było potrzeby w ogóle.

Spółdzielnie muszą odgrywać rolę w gospodarce państwa, w tym celu muszą być decydującymi. Spółdzielnie muszą być decydującymi w gospodarce państwa, w tym celu muszą być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przedstawicielstwo Spółdzielni w Łodzi, które będzie się zajmować sprawami gospodarczymi, musi być decydującymi.

Przed Walnym Zjazdem R. T. P. D.

Nakaz społeczny a nie filantropia
Zagadnienie opieki nad dzieckiem

W dniach 22, 23, 24 czerwca 1947 roku odbędzie się w Warszawie pierwsze walne zebranie delegatów RTPD po wojnie i okupacji. Przy tej okazji Zarząd Główny przedkłada oczywiście sprawozdanie ze swojej działalności w całym kraju.

Należy stwierdzić, mając na uwadze prace w trudnych powojennych warunkach, że jest to dorobek poważny.

Wznawiając jesienią 1945 r. w Lublinie działalność RTPD, uznano ważność sprawy dziecka jako równorzędnej wszystkim zagadnieniom owego pamiętnego okresu. Zrozumie nie i poparcie premiera tow. Osóbki - Morawskiego miało duże znaczenie w tym początkowym okresie działalności. Realizowano wówczas czołowy postulat walczącego proletariatu uznania praw dziecka do

Opracowanie metod wychowawczych

Zadaniem RTPD, oprócz opieki udzielanej dzieciom i młodzieży, jest wypracowanie metod wychowawczych, opartych o demokratyczny światopogląd, pozwalających utrwalic pełny rozwój najwzrostowszych pierwiastków społecznych i narodowych, z perspektywą ustroju socjalistycznego.

Praca nie jest łatwa i na pierwszy rzut oka nie daje jeszcze poważnych wyników. W ogniu dyskusji, prowadzonych przez ideowych fachowców, planowane kształtowania charakterów młodego pokolenia, jego stosunku do społeczności, w której będzie działał, przybiera powoli realne podstawy. Opóźnienie w

normalnego rozwoju i prawnej opieki.

Pamiętamy, że RTPD nie miało przed wojną w Polsce dobrego klimatu. Żłosiła propaganda narodowo - kleryczna usiłowała odebrać dzieć i młodzież spod zasiegu socjalistycznych organizacji, prośba i groźba, aż do wyrzucania nauczycieli z posad, o ile współpracowali z R. T. P. D. Niemniej Towarzystwo stało niezachwianie na stanowisku socjalistycznego programu wychowawczego.

W zmienionych warunkach, po drugiej wojnie światowej RTPD musiało z natury rzeczy stracić swój charakter opozycyjny. Program naszkicowany przez PPS, został uznany jako program państwowego wychowania, z małymi przesunięciami, nakazanymi w okresie przejściowym.

Zastosowaniu tych metod nowożytnych polega:

- 1 na braku personelu ideowego, który trzeba dopiero szkolić,
- 2 na obniżeniu ogólnym moralności w narodzie,
- 3 niedocenianiu wartości narodowych,
- 4 na wielkich trudnościach natury materialnej.

Podstawą troską jest ratowanie dzieci przed chorobami i śmiercią, po ciężkich przeżyciach, kiedy okupanci skazywali na zagładę. W miarę jednak opanowywania sytuacji i zapewnienia dzieciom dachu nad głową i dostatecznego wyżywienia i ubrania, RTPD wraca do zasadniczych problemów wychowawczych. Ostrożnie wprowadza się w życie doświadczenia przemysłowe, które wytrzymały próbę życia, w przedszkolach, świetlicach i dalszych etapach.

Metodologiczno-organizacyjne pomysły o charakterze eksperymentalnym, które nie mogą mieć jeszcze uzasadnienia teoretycznego, bez materiału doświadczalnego, są w opracowaniu.

Wzrostowi socjalistycznego programu wychowawczego.

W zmienionych warunkach, po drugiej wojnie światowej RTPD musiało z natury rzeczy stracić swój charakter opozycyjny.

Program naszkicowany przez PPS, został uznany jako program państwowego wychowania, z małymi przesunięciami, nakazanymi w okresie przejściowym.

Zastosowaniu tych metod nowożytnych polega:

- 1 na braku personelu ideowego, który trzeba dopiero szkolić,
- 2 na obniżeniu ogólnym moralności w narodzie,
- 3 niedocenianiu wartości narodowych,
- 4 na wielkich trudnościach natury materialnej.

Podstawą troską jest ratowanie dzieci przed chorobami i śmiercią, po ciężkich przeżyciach, kiedy okupanci skazywali na zagładę. W miarę jednak opanowywania sytuacji i zapewnienia dzieciom dachu nad głową i dostatecznego wyżywienia i ubrania, RTPD wraca do zasadniczych problemów wychowawczych. Ostrożnie wprowadza się w życie doświadczenia przemysłowe, które wytrzymały próbę życia, w przedszkolach, świetlicach i dalszych etapach.

Metodologiczno-organizacyjne pomysły o charakterze eksperymentalnym, które nie mogą mieć jeszcze uzasadnienia teoretycznego, bez materiału doświadczalnego, są w opracowaniu.

Wzrostowi socjalistycznego programu wychowawczego.

W zmienionych warunkach, po drugiej wojnie światowej RTPD musiało z natury rzeczy stracić swój charakter opozycyjny.

Program naszkicowany przez PPS, został uznany jako program państwowego wychowania, z małymi przesunięciami, nakazanymi w okresie przejściowym.

Zastosowaniu tych metod nowożytnych polega:

- 1 na braku personelu ideowego, który trzeba dopiero szkolić,
- 2 na obniżeniu ogólnym moralności w narodzie,
- 3 niedocenianiu wartości narodowych,
- 4 na wielkich trudnościach natury materialnej.

Podstawą troską jest ratowanie dzieci przed chorobami i śmiercią, po ciężkich przeżyciach, kiedy okupanci skazywali na zagładę. W miarę jednak opanowywania sytuacji i zapewnienia dzieciom dachu nad głową i dostatecznego wyżywienia i ubrania, RTPD wraca do zasadniczych problemów wychowawczych. Ostrożnie wprowadza się w życie doświadczenia przemysłowe, które wytrzymały próbę życia, w przedszkolach, świetlicach i dalszych etapach.

Metodologiczno-organizacyjne pomysły o charakterze eksperymentalnym, które nie mogą mieć jeszcze uzasadnienia teoretycznego, bez materiału doświadczalnego, są w opracowaniu.

Wzrostowi socjalistycznego programu wychowawczego.

W zmienionych warunkach, po drugiej wojnie światowej RTPD musiało z natury rzeczy stracić swój charakter opozycyjny.

Program naszkicowany przez PPS, został uznany jako program państwowego wychowania, z małymi przesunięciami, nakazanymi w okresie przejściowym.

Zastosowaniu tych metod nowożytnych polega:

- 1 na braku personelu ideowego, który trzeba dopiero szkolić,
- 2 na obniżeniu ogólnym moralności w narodzie,
- 3 niedocenianiu wartości narodowych,
- 4 na wielkich trudnościach natury materialnej.

Podstawą troską jest ratowanie dzieci przed chorobami i śmiercią, po ciężkich przeżyciach, kiedy okupanci skazywali na zagładę. W miarę jednak opanowywania sytuacji i zapewnienia dzieciom dachu nad głową i dostatecznego wyżywienia i ubrania, RTPD wraca do zasadniczych problemów wychowawczych. Ostrożnie wprowadza się w życie doświadczenia przemysłowe, które wytrzymały próbę życia, w przedszkolach, świetlicach i dalszych etapach.

Metodologiczno-organizacyjne pomysły o charakterze eksperymentalnym, które nie mogą mieć jeszcze uzasadnienia teoretycznego, bez materiału doświadczalnego, są w opracowaniu.

Wzrostowi socjalistycznego programu wychowawczego.

W zmienionych warunkach, po drugiej wojnie światowej RTPD musiało z natury rzeczy stracić swój charakter opozycyjny.

Program naszkicowany przez PPS, został uznany jako program państwowego wychowania, z małymi przesunięciami, nakazanymi w okresie przejściowym.

Zastosowaniu tych metod nowożytnych polega:

- 1 na braku personelu ideowego, który trzeba dopiero szkolić,
- 2 na obniżeniu ogólnym moralności w narodzie,
- 3 niedocenianiu wartości narodowych,
- 4 na wielkich trudnościach natury materialnej.

Podstawą troską jest ratowanie dzieci przed chorobami i śmiercią, po ciężkich przeżyciach, kiedy okupanci skazywali na zagładę. W miarę jednak opanowywania sytuacji i zapewnienia dzieciom dachu nad głową i dostatecznego wyżywienia i ubrania, RTPD wraca do zasadniczych problemów wychowawczych. Ostrożnie wprowadza się w życie doświadczenia przemysłowe, które wytrzymały próbę życia, w przedszkolach, świetlicach i dalszych etapach.

Metodologiczno-organizacyjne pomysły o charakterze eksperymentalnym, które nie mogą mieć jeszcze uzasadnienia teoretycznego, bez materiału doświadczalnego, są w opracowaniu.

Wzrostowi socjalistycznego programu wychowawczego.

W zmienionych warunkach, po drugiej wojnie światowej RTPD musiało z natury rzeczy stracić swój charakter opozycyjny.

Program naszkicowany przez PPS, został uznany jako program państwowego wychowania, z małymi przesunięciami, nakazanymi w okresie przejściowym.

Zastosowaniu tych metod nowożytnych polega:

- 1 na braku personelu ideowego, który trzeba dopiero szkolić,
- 2 na obniżeniu ogólnym moralności w narodzie,
- 3 niedocenianiu wartości narodowych,
- 4 na wielkich trudnościach natury materialnej.

Podstawą troską jest ratowanie dzieci przed chorobami i śmiercią, po ciężkich przeżyciach, kiedy okupanci skazywali na zagładę. W miarę jednak opanowywania sytuacji i zapewnienia dzieciom dachu nad głową i dostatecznego wyżywienia i ubrania, RTPD wraca do zasadniczych problemów wychowawczych. Ostrożnie wprowadza się w życie doświadczenia przemysłowe, które wytrzymały próbę życia, w przedszkolach, świetlicach i dalszych etapach.

Metodologiczno-organizacyjne pomysły o charakterze eksperymentalnym, które nie mogą mieć jeszcze uzasadnienia teoretycznego, bez materiału doświadczalnego, są w opracowaniu.

Wzrostowi socjalistycznego programu wychowawczego.

W zmienionych warunkach, po drugiej wojnie światowej RTPD musiało z natury rzeczy stracić swój charakter opozycyjny.

Program naszkicowany przez PPS, został uznany jako program państwowego wychowania, z małymi przesunięciami, nakazanymi w okresie przejściowym.

Zastosowaniu tych metod nowożytnych polega:

- 1 na braku personelu ideowego, który trzeba dopiero szkolić,
- 2 na obniżeniu ogólnym moralności w narodzie,
- 3 niedocenianiu wartości narodowych,
- 4 na wielkich trudnościach natury materialnej.

Podstawą troską jest ratowanie dzieci przed chorobami i śmiercią, po ciężkich przeżyciach, kiedy okupanci skazywali na zagładę. W miarę jednak opanowywania sytuacji i zapewnienia dzieciom dachu nad głową i dostatecznego wyżywienia i ubrania, RTPD wraca do zasadniczych problemów wychowawczych. Ostrożnie wprowadza się w życie doświadczenia przemysłowe, które wytrzymały próbę życia, w przedszkolach, świetlicach i dalszych etapach.

Metodologiczno-organizacyjne pomysły o charakterze eksperymentalnym, które nie mogą mieć jeszcze uzasadnienia teoretycznego, bez materiału doświadczalnego, są w opracowaniu.

Wzrostowi socjalistycznego programu wychowawczego.

W zmienionych warunkach, po drugiej wojnie światowej RTPD musiało z natury rzeczy stracić swój charakter opozycyjny.

Program naszkicowany przez PPS, został uznany jako program państwowego wychowania, z małymi przesunięciami, nakazanymi w okresie przejściowym.

Zastosowaniu tych metod nowożytnych polega:

- 1 na braku personelu ideowego, który trzeba dopiero szkolić,
- 2 na obniżeniu ogólnym moralności w narodzie,
- 3 niedocenianiu wartości narodowych,
- 4 na wielkich trudnościach natury materialnej.

Podstawą troską jest ratowanie dzieci przed chorobami i śmiercią, po ciężkich przeżyciach, kiedy okupanci skazywali na zagładę. W miarę jednak opanowywania sytuacji i zapewnienia dzieciom dachu nad głową i dostatecznego wyżywienia i ubrania, RTPD wraca do zasadniczych problemów wychowawczych. Ostrożnie wprowadza się w życie doświadczenia przemysłowe, które wytrzymały próbę życia, w przedszkolach, świetlicach i dalszych etapach.

Metodologiczno-organizacyjne pomysły o charakterze eksperymentalnym, które nie mogą mieć jeszcze uzasadnienia teoretycznego, bez materiału doświadczalnego, są w opracowaniu.

GŁOSY
i ODGŁOSY

Gigantyczny wybuch

Celem zwiększenia mocy stacji hydroelektrycznej na półwyspie Kola (ZSRR), przeprowadza się połączenie jeziora Imandra z rzeką Niwa przy pomocy specjalnego kanału. Wyżłobienie koryta kanału, długości dwóch kilometrów, dokonane zostanie przez gigantyczne wystrzały z ładunkami wybuchowymi w ilości 1700 ton, które wyrzucią w powietrze około pół miliona metrów sześciennego gruntu.

Święto i żałoba

BYTYJSKI dwór królewski obchodził w tych dniach jednocześnie święto i żałobę. Święto związane było z osiemdziesiątą rocznicą urodzin królowej matki — Mary, Królowa Maria, matka dwóch królów (Edwarda VIII i Jerzego VI) poślubiła, jako księżniczka Teck, Jerzego V, unuka królowej Wiktorii i syna ówczesnego następcy tronu Edwarda VII.

Jerzy V i królowa Mary wstąpił na tron w roku 1912.

Stara królowa jest ciągle jeszcze dla obywateli brytyjskich osobieścią pogodą i wesołości. Jest niezwykle popularna i cieszy się ogólną cześcią.

W przededniu urodzin królowej zmarł hrabia Harewood, mąż siostry obecnego króla, księżniczki Marii. Hrabia znany był ze swego majątku i ucho dźił za najbogatszego człowieka Wielkiej Brytanii. Był on wielkim mistrzem brytyjskiej loży masonskiej i członkiem Jockey Klubu.

Posiadał majątek wysokości 3 milionów funtów sterlingów, 30 tysięcy akrów ziemi, trzy pałace na wsi i jeden dom w Londynie. Ostatnio wysoki poziom zmniejszył znacznie jego fortunę. (dr)

„Zaporożstroi”

Władze radzieckie postanowiły odbudować zniszczone przez Niemców zakłady metalurgiczne „Zaporożstroi”. W czerwcu r. b. zostanie uruchomiony jeden z największych w kraju pieców hutniczych Nr. 3 i centrala termoelektryczna; w lipcu walcownia płyt; w sierpniu cech cieniłej blachy; we wrześniu oddział chłodniczo-odlewniczy; w październiku koksownia baterii. Wnoszą się ściany olbrzymich korpusów i montują się energoagregaty. Ponad sto fabryk maszyn, zakładów metalurgicznych i innych zaopatrzone budujące się zakłady w przeróżne materiały, konstrukcje metalowe i mechanizmy. Oddział szrotowy pracuje już pełną parą, tak samo mechaniczny; dobudowują się ściany głównych korpusów czechu koksowni - chemicznego. Dookoła terenu budowy wrosło robotnicze miasteczko, szkoła fabryczna i klub.

Otwarcie Muzeum Tolstoja

W Moskwie zostało — po długoletniej przerwie — otwarte państwowe muzeum Lwa Tolstoja. Gmach muzeum, który ucierpiał podczas ostatniej wojny od nabołów, został całkowicie wyremontowany. W odnowionych salach umieszczono eksponaty, które wyobrażają życie i twórczość wielkiego pisarza rosyjskiego.

Wśród eksponatów znajdują się oryginalne ilustracje do dzieł Tolstoja i portrety pędzla wybitnych malarzy, jak Repin, Kramski, Nestorowicz i in. Bogate materiały ilustrują prace pisarza nad „Wojną i pokojem”, „Anną Kareniną” i „Zmartwychwstaniem”. Specjalny oddział poświęcony jest twórczości dramatycznej Tolstoja.

W muzeum znajdują się wszystkie wydania książek pisarza, jakie ukazały się w ZSRR i za granicą. Książki Tolstoja ukazały się w 58 językach narodów Związku Radzieckiego. (L)

Delegacja polska w Czechosłowacji
złożyła hołd Otokarowi Nesvadbie

Jak już pisaaliśmy, do Czechosłowacji wyjechała delegacja Zarządu Głównego Polskiego Związku h. Wierne Politycznych w osobach tow. min. K. Rusinka, ob. min. dr. J. Putka, dr. A. Zacharskiego, mgr. L. Rajewskiego i Cwiklińskiego („Marian”). Delegacja towarzyszył ambasador Czechosłowacji Hejrel. Delegacja polska udała się do Czechosłowacji, aby złożyć pośmiertny hołd więźniowi obozu koncentracyjnego w Mauthausen, inżynierowi szkolnemu Otokarowi Nesvadbie.

Otokar Nesvadba przed uwięzieniem po zwolnieniu z obozu był i działał w mieście Valasske Klobouky. Jako więzień obozu w Mauthausen, mimo straszliwego systemu, łamiącego najtwardszych, nie ugiął się. W najcięższych chwilach umiał zdobyć się na uśmiech, na przyjacielską radę, na bezpośrednią pomoc. Należał do tych, którzy, w zjednoczeniu Słowian, czynili widzieli możliwość przeciwstawienia się wrażliwość. Przyjaciel Polaków, od pierwszych chwil pomagał nam bezpośrednio, pragnął stworzyć trwałą pomost, łączący bratnie narody czechy i polski.

Organizacja przyjęcia delegacji polskiej była wzorowa. Od granicy czechosłowackiej, aż do celu podróży byliśmy pod troskliwą opieką czeskiej braci węgierskiej. Miasteczko Valasske Klobouky, w którym odbyła się właściwa uroczystość, przyjęło nas chlebem i solą. Flagami i kwiatami biało - czerwonymi.

Na grobie Otokara Nesvadby delegacja złożyła wieniec z napisem: „Bojownikowi z faszyzmem, obrońcy i Przyjacielowi Polaków — przyjacielu więźniów”. Na ręce wdowy złożył tow. min. K. Rusinek order „Polonia Restituta” nadany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W imieniu Prezydenta Republiki Czechosłowackiej na ręce wdowy został złożony Krzyż Walecznych.

Pobyt w Czechach upewnił nas, że przeżyła więziennic i obozowa — to trwały fundament, na którym śmiało można budować nowego człowieka.

W ciągu najbliższych miesięcy dany zostanie przez Stowarzyszenie Polaków w Kanadzie będą przesłane do Polski.

W ciągu najbliższych miesięcy dany zostanie przez Stowarzyszenie Polaków w Kanadzie będą przesłane do Polski.

W ciągu najbliższych miesięcy dany zostanie przez Stowarzyszenie Polaków w Kanadzie będą przesłane do Polski.

Program Walnego Zjazdu
Delegatów R. T. P. D.

W dniach 22, 23 i 24 bm. odbędzie się w Warszawie, w gmachu Ymca (ul. Konopnicka 12) doroczne Walne Zgromadzenie Delegatów RTPD z następującym porządkiem dziennym:

I dzień: godz. 10—13 Otwarcie Walnego Zgromadzenia; godz. 15—18 Referat „Postulaty RTPD w sprawach dziecka

II dzień: godz. 9—13 Sprawozdanie Zarządu z działalności RTPD za rok 1946; Sprawozdanie Głównego Komitetu Rewizyjnego; Przedłożenie planu pracy i budżetu na r. 1947.

Godz. 15—18 Dyskusja nad sprawozdaniami, planem prac i budżetem; Przyjęcie sprawozdania i udzielenie absolutorium; Przyjęcie planu prac i budżetu na 1947 r.

III dzień: godz. 9—13 Referat „Rola i zadania Oddziału RTPD”, wygłosi tow. Ładoszowa.

Wybory Zarządu Głównego i Głównego Komitetu Rewizyjnego.

W dniach 22, 23 i 24 bm. odbędzie się w Warszawie, w gmachu Ymca (ul. Konopnicka 12) doroczne Walne Zgromadzenie Delegatów RTPD z następującym porządkiem dziennym:

I dzień: godz. 10—13 Otwarcie Walnego Zgromadzenia; godz. 15—18 Referat „Postulaty RTPD w sprawach dziecka

II dzień: godz. 9—13 Sprawozdanie Zarządu z działalności RTPD za rok 1946; Sprawozdanie Głównego Komitetu Rewizyjnego; Przedłożenie planu pracy i budżetu na r. 1947.

Godz. 15—18 Dyskusja nad sprawozdaniami, planem prac i budżetem; Przyjęcie sprawozdania i udzielenie absolutorium; Przyjęcie planu prac i budżetu na 1947 r.

III dzień: godz. 9—13 Referat „Rola i zadania Oddziału RTPD”, wygłosi tow. Ładoszowa.

Wybory Zarządu Głównego i Głównego Komitetu Rewizyjnego.

W dniach 22, 23 i 24 bm. odbędzie się w Warszawie, w gmachu Ymca (ul. Konopnicka 12) doroczne Walne Zgromadzenie Delegatów RTPD z następującym porządkiem dziennym:

I dzień: godz. 10—13 Otwarcie Walnego Zgromadzenia; godz. 15—18 Referat „Postulaty RTPD w sprawach dziecka

II dzień: godz. 9—13 Sprawozdanie Zarządu z działalności RTPD za rok 1946; Sprawozdanie Głównego Komitetu Rewizyjnego; Przedłożenie planu pracy i budżetu na r. 1947.

Godz. 15—18 Dyskusja nad sprawozdaniami, planem prac i budżetem; Przyjęcie sprawozdania i udzielenie absolutorium; Przyjęcie planu prac i budżetu na 1947 r.

III dzień: godz. 9—13 Referat „Rola i zadania Oddziału RTPD”, wygłosi tow. Ładoszowa.

Wybory Zarządu Głównego i Głównego Komitetu Rewizyjnego.

W dniach 22, 23 i 24 bm. odbędzie się w Warszawie, w gmachu Ymca (ul. Konopnicka 12) doroczne Walne Zgromadzenie Delegatów RTPD z następującym porządkiem dziennym:

I dzień: godz. 10—13 Otwarcie Walnego Zgromadzenia; godz. 15—18 Referat „Postulaty RTPD w sprawach dziecka

w Polsce”, wygłosi tow. Kiuszyska.

„Problem planowania pracy RTPD na najbliższych latach” wygłosi ob. Papuziński. Dyskusja nad referatami.

II dzień: godz. 9—13 Sprawozdanie Zarządu z działalności RTPD za rok 1946; Sprawozdanie Głównego Komitetu Rewizyjnego; Przedłożenie planu pracy i budżetu na r. 1947.

Godz. 15—18 Dyskusja nad sprawozdaniami, planem prac i budżetem; Przyjęcie sprawozdania i udzielenie absolutorium; Przyjęcie planu prac i budżetu na 1947 r.

Źródło nowego niebezpieczeństwa

Nacjonalistyczna propaganda wśród niemieckich wysiedleńców

Napisał
MARIAN PODKOWSKI

Berlin, w czerwcu.

Jednym z elementów, absorbujących nieustannie opinię niemiecką, a będących niewysniewanym dotąd źródłem europejskiego niepokoju, jest sprawa niemieckich wysiedleńców. Atutem tym Niemcy pragną wygrać drugą kampanię polską. Lecz tym razem nie stał się, ale na serce amerykańskich kwadrów i brytyjskiej „Armii Zbawienia”. Drapując się w łogie obłudy, przywódca partii niemieckich apelują do sumienia świata. A trzeba przyznać, że Niemcy wzięli się raźnie do tej roboty, ogień swej propagandy kierując nie tylko za granicę, ale przede wszystkim na wyprzedzające rzesze emigrantów ze wschodu. Nie chcą ich karmić chlebem, aby zbyt szybko nie zapomnieli porzuconych chałup, utrudniając im wstąpienie do pracy i pobyt, liderzy przeróżnych partii z wielkim namaszczeniem apelują do ich uczuć patriotycznych, obiecując im złote góry.

Rozmaitości komitety pomocy uchodźcom ze wschodu w rzeczywistości są niczym innym, jak zamaskowanymi nacjonalistami nowoczesnej „Hakaty”, kuźniami antypolskiej akcji, wylegarniami szowinizmu wszelakiego autoramentu. W Kilonii np. powstał specjalny komitet „Niemców wyznania ewangelickiego”, którzy „do lipca 1939 roku mieszkali w Polsce”. Organizacja ta posiada szereg filii w strefie brytyjskiej. W Bawarii — imię iż ustawa amerykańska przewiduje zrównanie przesiedleńców z „autochtonami” — przesiedleńców traktuje się jak pariasów. Polityka ta ma swój cel: podtrzymanie stałego niezadowolenia, aby w pewnym momencie można je było zdyskontować w rozgrywe o granicę na wschodzie. I tak jest wszędzie, z wyjątkiem oczywiście strefy radzieckiej, gdzie władze sowieckie z miejsca położyły kres jakikolwiek „propagandzie”, przez osadzenie na roli trzech milionów wysiedleńców.

Podsycanie niezadowolenia

Na zachodzie zaś niezadowolenie rosło z dnia na dzień, podsycane w miarę potrzeb politycznych. Charakterystyczne pod tym względem były ostatnie wybory „landtagów” w strefie brytyjskiej. Poszczególne partie polityczne zaczęły wygrywać panujące wśród uchodźców antagonizmy, rozniecać płomy ogień nienawiści do Polski i Czechosłowacji i pobudzać do życia, wierzającą nienawiść do Związku Radzieckiego. Przywódcy partii postanowili wygrać masę przesiedleńców dla swych celów, rzucając — jako najłatwiejsze — demagogiczne hasła rewizjonistyczne, pragnąc zdobyć sobie głosy emigrantów, a równocześnie nie pozwolić im na stopienie się z pozostałą ludnością strzegącą zazdrośnie swych wątpliwych w gruncie rzeczy „przywilejów” stałego zamieszkania.

Jakichś argumentów nie używano w tej walce o „duże „Schulzów bez ziemi”. Nie przebiegano w środkach, ani w taktce. Szkoła Goebbelsa nie poszła na marne. Jeden z działaczy CDU, dr. Kähler, apelował w ten sposób do uchodźców: „Uchodźcy — wygnańcy ze wschodu! Wasze losy leżą w waszym ręku!... Co opinia publiczna wie o prze-mocy, jaka czaiła nad ludźmi niemieckiego wschodu? Przemoc ta występowała w każdej formie, przeciwko życiu, zdrowiu i własności. Śmierć i nę-dza, groza, i przerażenie gnębili i tła-mali od dwóch lat tych ludzi bez ojczyzny...”

Czy poznać ten styl? Tak mówili Hitler i Goebbels przed wkroczeniem do Sudetów.

Szytem demagogii politycznej jest również treść ulotki, kolportowanej przez „Freie Demokratische Partei” (FDP) w rejonie Brunświku, w Dolnej Saksonii, której fragmenty pragnę tu przytoczyć: „Wystarczy dziś przypomnieć, że mieszkaliśmy w Wschodnich, Śląsku i Pomorzu, zamieszkiwaliśmy po poprzedniej wojnie światowej swą bezwzględnie wierną Rzeszę niemiecką. Również niedawna przeszłość może nas umocnić w tym duchu... Dziś uchodźcy ze wschodu podnoszą skargę, że wbrew uroczystemu oświadczeniu Karty Atlantycznej zostali wypędzeni ze swych

domów, że nikt im nie pomógł; zamiast istotnej pomocy, nastąpiły próżne obietnice...” itd. itd.

Trzeźwy głos

I tak na każdym kroku. Demagogia kwitnie teraz równie bujnie, jak za „najlepszych” czasów Weimaru. Z tym większą więc satysfakcją przeczytałem artykuł Ludwika Levy w „Gessener Freie Presse” (strefa amerykań.), jednego z nielicznych publicystów niemieckich, którzy nie zatracili poczucia zdrowego rozsądku i którzy toczą walkę z kultu-rą niemiecką. Ludwik Levy zwraca uwagę na okoliczność, że wśród uchodźców z Polski i Czechosłowacji krąży plotka i pogłoski na temat rzekomych możliwości powrotu do dawnych miejsc zamieszkania (niedawno nawet szef polskiej misji w Berlinie gen. Pravia musiał zaprzeczyć tym pogłoskom, udzielając wywiadu na ten temat dziennikowi „Die Neue Zeitung”). Wprawdzie władze amerykańskie oświadczyły, że pogłoski te wywołują tylko fałszywe nadzieje, gdyż są całkowicie bezpodstawne, lecz nikt temu nie daje wiary. Jeden z nich tych wieści w różnych częściach Niemiec pozwala sądzić, że ten rodzaj „szepianej propagandy” posiada swój jednolity ośrodek centralny. Wysiedleńcom wprawia się, że będą oni mogli wkrótce powrócić do domów.

Ludwik Levy dodaje, że kiedy swego czasu dziennik jego odważył się zwrócić uwagę na fakt, że wszelkie nadzieje wysiedleńców na powrót do dawnych siedzib jest absurdalne, otrzymał on niezliczoną ilość listów z pogrózkami. Kiedy Levy przypominał o okrucieństwach niemieckich i o słusznej reakcji narodów, które wyzwoliły się spod jarzma hitlerowskiego, otrzymał on wiele charakterystycznych protestów od czytelników. W kwintesencji swego artykułu Levy zwraca się do prawdziwych antyfaszystów wśród przesiedleńców, aby przeciwstawili się kolportowaniu owych zatrutych jelem nienawiści narodowej pogłosek, w miarę możliwości przekonywując swych współtowarzyszy, iż muszą się oni pogodzić ze swym losem.

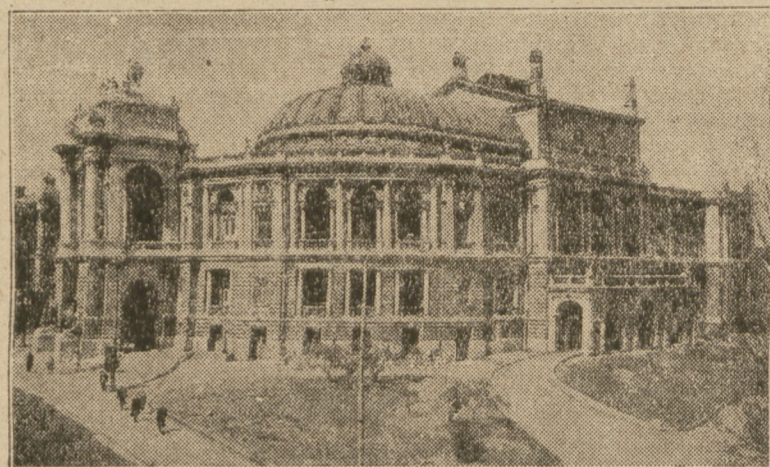
Czy te rozsądne słowa odniosą właściwy skutek? Znać ruchliwość reakcji niemieckiej i jej przemożny wpływ na stosunkowo słabo rozwinięty instynkt polityczny Niemców wschodnich, można mieć poważne wątpliwości. Hasłom niemieckich nacjonalistów sprzyja też wielka „pauperyzacja” tych rzesz emigracyjnych, szeroko rozwinię-

Korespondencja własna „ROBOTNIKA”

ta ksenofobia w poszczególnych „landach” niemieckich, oraz nieprzebiegająca w środkach agitacja partyjna, sięgająca w głąb drzemających w każdym Niemcu instynktów ultranacjonalistycznych.

Przeżywamy więc obecnie w Niemczech nowe wydanie „Drangu nach Osten”...

Tak wygląda Odessa

Na zdjęciu: Teatr Operowy.

Marokańskie zwyczaje

Gen. Juin, generał - rezydent Francji w Maroku, przed wkroczeniem do miasta, podejmowany jest według tradycji marokańskich, meklem i daktylami.

Odbudowa przedsiębiorstw ciężkiego przemysłu Wystawa Wielkiej Pracy

(KORESPONDENCJA WŁASNA „ROBOTNIKA”)

Moskwa, w czerwcu

Cyfry zniszczenia i odbudowy

W głębi nadbrzeżnej ulicy Frunzeńskiej, niedaleko mostu Krymskiego, przetrzonego wdzierającym łukiem przez rzekę Moskwa, widnieje z daleka piękny gmach. W budynku tym, wzniesionym w 1933 r. przez znanych architektów radzieckich, braci Wiesin, mieści się Wszechzwiązkowa Wystawa Ministerstwa Budowy Przedsiębiorstw Ciężkiego Przemysłu.

metalurgii zaopatrywał do wybuchu wojny cały prawie przemysł samochodowy Związku Radzieckiego w wysokojakościową, cienko walcowaną stal.

Ministerstwo buduje również szereg zupełnie nowych fabryk metalurgicznych, z których jedna powstaje wśród kwitnących sadów słonecznej Gruzji, druga w upalnych stepach Uzbekistanu, inna znowu, obliczona na produkcję przewodów naftowych, w miejscowości Sumgait, w odległości 12 km. od Baku. Ta ostatnia będzie wytwarzała od 1948 r. 35.000 rur rocznie.

Na fotografiach, zdobiących bogato wyposażone pawilony, podziwiać można widoki budujących się już fabryk. Ciekawa jest panorama budującej się w gorączkowym tempie fabryki traktorów i samochodów. Zwraca uwagę krótki, a tyle treści w sobie mieszczący napis: „Odbudowane główne cechy Stalinogródzkiej Fabryki Traktorów dają w 1947 r. 12.000 traktorów”. Z pomieszczonego obok stoiska dowiadujemy się o danych planu na rok 1947. Przewiduje się uruchomienie 7 nowych pieców hutniczych, 26 walcowni i 4 bloomingów. Ponadto buduje się już pięć wielkich fabryk samochodów i większą ilość fabryk maszyn.

Na fotografiach, zdobiących bogato wyposażone pawilony, podziwiać można widoki budujących się już fabryk. Ciekawa jest panorama budującej się w gorączkowym tempie fabryki traktorów i samochodów. Zwraca uwagę krótki, a tyle treści w sobie mieszczący napis: „Odbudowane główne cechy Stalinogródzkiej Fabryki Traktorów dają w 1947 r. 12.000 traktorów”. Z pomieszczonego obok stoiska dowiadujemy się o danych planu na rok 1947. Przewiduje się uruchomienie 7 nowych pieców hutniczych, 26 walcowni i 4 bloomingów. Ponadto buduje się już pięć wielkich fabryk samochodów i większą ilość fabryk maszyn.

Postępy techniki

Wystawa ilustruje ciekawe zmiany, jakie dokonują się w technicznym procesie przemysłu metalurgicznego w Związku Radzieckim. Do niedawna uważano gigantyczne piece hutnicze za najbardziej wydajne jednostki produkcyjne w dziedzinie przetapiania metali. A oto przed nami model stosunkowo niedużego rozmiaru pieca hutniczego huty Nowotulskiej. Piec ten jest już prawie na ukończeniu i — chociaż objętość jego wynosi 500 metrów sześciennych — będzie wytapiał tyle żelaza, co każdy z pieców słynnego magnitowskiego kombinatu o objętości po 1300 mtr. sześć, przeciętnie. Będzie to możliwe dzięki zastosowaniu nowej metody: tlenowego przedmuchiwania. Uczeń radziecki obiecuje sobie, że ten nowy system wprowadzi przewrót w dotychczasowej technice przetapiania metali.

Wystawa obfituje w setki interesujących eksponatów, rozmieszczonych w dalszych salach, poświęconych dziedzinom bardziej specjalnym. Zatrzymujemy się dłużej przed makietą, obrazującą przyszły tryb budowy pieca hutniczego w Zakładach Czusowskich. Ten olbrzymi piec wzniesiono zaledwie w ciągu siedmiu miesięcy dzięki zastosowaniu nowych sposobów przyspieszonego budownictwa, opracowanych przez kolektyw inżynierów pod kierownictwem inżyniera Łukaszkina. Specjalistów zainteresują w szczególności makietki walcowni rur w Czelabińsku, martenowskiego cechu metalurgicznego w Zakładach Siewierskich i fabryki maszyn Niżno-Isietzkiej.

W pawilonie mechanizacji zapoznajemy się z nowymi, wysoce wydajnymi maszynami, w następnych zaś salach z bogatą kolekcją nowych rodzajów materiałów budowlanych.

Wystawa cieszy się niesłabnącą popularnością, czego dowodem są tłumy publiczności, zalegające pawilony.

Inż. A. Kazimowski.

Obrazy Komisji Mieszanej do spraw reparacji

W okresie między 3 a 10 czerwca b. r. odbyła się w Warszawie V Sesja Polsko-Radzieckiej Komisji Mieszanej do spraw reparacji, na której rozpatrywano bieżące sprawy, związane z realizacją reparacji dla Polski.

Sesja przeprowadzona w atmosferze przyjaźni doprowadziła do rozwiązania szeregu spraw o znaczeniu praktycznym.

Literaci czechosłowaccy we Wrocławiu

We Wrocławiu bawiła przez dwa dni wycieczka znanych pisarzy czeskich i słowackich, podejmowana serdecznie przez wrocławską oddział Związku Literatów Polskich. Literaci czechosłowaccy zapoznali się z zabytkami historycznymi Wrocławia, pracami humanistycznych Wydziałów Uniwersytetu Wrocławskiego i z działalnością Instytutu Śląskiego.

Z okazji przyjazdu wycieczki, Wrocławski Związek Literatów zorganizował wrocławską wycieczkę.

Z Wrocławia wyjechał literaci czechosłowaccy do Szklarskiej Poręby.

Przedemną sceną...

Dwa filmy amerykańskie

Dziś mam ochotę wymknąć się trochę z teatru i popatrzeć na ekran filmowy. Nastroja mnie melancholijnie „Historia jednego fraka” grana w Palladium, mo zasmuca zawsze widok każdej degradacji. Pamięta wiele osób wybory sprzed wojny „Karnet balowy” tegoż reżysera, Duviviera. Pamięta, jak w tym filmie, będąca u schyłku młodości kobieta, postanawia odszukać swoich dawnych wielbicieli i zobaczyć co z każdym z nich w ciągu dwudziestu lat zrobiło życie. Film stał się w ten sposób szeregiem niezmiernie interesujących epizodów dramatycznych, tragicznych i komicznych na przemian. Przez swą różnorodność sprawiał wrażenie niespodzianki, i odejścia od pewnego konwensu filmowego. Był to zbiór wybornych nowel kinematograficznych, z których każda grana była przez najlepszych aktorów francuskich. Film zdobył wielki rozgłos. Duviviera porwała Ameryka i zrobiła z nim samo, mniej więcej, co z René Clairem, który zaczął niemal jako geniusz, a produkuje teraz przeciętną szmیرę handlową, w której rzadko przebijają resztki jego wielkiego talentu. Finansowy moloch amerykański miazdzył swych wybrańców. Ma na to wiele metod, pierwszą zaś jest ta, że każda artyście naśladować samego siebie. Ile talentów zostało przez to zniszczonych na zawsze! Duvivierowi producer amerykański kazał zrealizować nowy film na tej samej zasadzie co „Karnet balowy”. Fabuła rozbita na poszczególne epizody, tragiczne i zabawne na przemian, do każdego wzięty znakomity artysta — rewia gwiazd! wszystko, żeby było, o ile się tylko da, tak samo.

No i wyszła kłapa. Nie zupełna, bo jednak Duvivier jest kimś, ale jednak artystyczna kłapa. Z epizodów dwa zaledwie zasługują na uwagę. Historia zapoznanego muzyka grana przez nieporównanego Laughtona i epizod ostatni właśnie bez gwiazd wśród laureatów. Frak przynosiący nieszczęście przewędrował przez różne środowiska, aż wreszcie spadł, wraz z pieniędzmi, do wsi murzyńskiej wyrzucony z płonącego samolotu przez złośliwce. Nawiwni czarni uważają że spuścił im go dobry Pan Bóg i sprawiedliwie dzielą pieniądze między wszystkich potrzebujących. Zamierzają za resztę dokupić ziemi, sprowadzić traktory i stworzyć coś w rodzaju komuny. Zarówno w sprawie traktowania gromady, jak i w treści znaczący w tym wielki wpływ kinematografii sowieckiej. Dość szczególne może się wydawać, że ten epizod powstał właśnie w Ameryce. Świat murzyński z całym swoim prymitywizmem i rozkoszną naiwnością, jest o wiele sympatyczniejszy i bardziej ludzki niż świat białych który demonstrowano nam w ciągu całego filmu, a który wywiera wrażenie najzwyklejniej deprymujące, nawet w zabawnych epizodach. Tak więc na koniec wypadł najbardziej udany fragment, ale za to robiony tak odmienną techniką, tak odrębnie ma ujęcie plastyczne, że wygląda na wycinek z zupełnie innego filmu, sztucznie doczeplony do całości. Stanowi przez to artystyczny dysonans. Nie, artyście nie wolno stać w miejscu i oglądać się poza siebie, bo od razu się potem cofa, nie wolno mu też poświęcać swego idealu artystycznego dla pieniądza, a swej twórczości nagiąć do żądań fabrykantów. To jest zdrada sztuki i samego siebie. To się zawsze mści.

Patrząc na ten wątpliwy film amerykańskiej produk-

cji przypominały mi się dwa filmy też amerykańskie ale na niezmiernie wysokim poziomie, które tak bardzo należałoby pokazać w Warszawie. Dziś opowiem o pierwszym. Nazywa się nieefektywnie: „Mister Smith w senacie”, ale jest jednym ze szczytowych osiągnięć kinematografii współczesnej, zarówno pod względem treści, jak i szlachetnej prostoty ujęcia reżyserskiego, które, operując niemal wciąż tą samą dekoracją i minimum rekwizytów, trzyma widza w nieustannym napięciu. Historia cała jest jawaditą satyrą na stosunki amerykańskie i ostrym pamfletem wymierzonym przeciwko finansjerze i jej metodom gry politycznej.

Rzecz ma się tak: pewna grupa kapitalistów zamierza przeprowadzić grubszą — jak to się u nas mówi — „machlojkę”. Potrzeba jej do tego poparcia paru senatorów. Jednego już ma. To znakomita osobistość, człowiek ogólnie znany i szanowany, o młodości górnej i chmurnej, której aureole dyskrytuje przez całe życie przełupna zimna bestia. Ale zdążył się jeszcze jeden, możliwie bez osobowości, bez wymagań, ot bierny megafon, przez który płynęłyby w świat żarłoczne żądania rabusiów. Nic łatwiejszego, niż takiego znaleźć. Przy pomocy paru zręcznych pociągnąć wyciągną z głuchej prowincji młodego głuptasa, cieszącego się niezrozumiałością dla nich popularnością wśród młodzieży i raz, dwa zrobić z niego senatora. Młodzieniec nie oprzytomiał jeszcze, kiedy już się znalazł w Waszyngtonie. Ma biuro, sekretarkę, samochód i absolutnie, ale to absolutnie nie wie czego od niego chcą. Wie tylko jedno: musi być wierny pięknej konstytucji amerykańskiej i musi być uczciwy. Dobrze się wybrał! Ale i dobrze się wybrali ci, którzy go tu sprowadzili! Nie miało wiele czasu, a młodzieniec zaczyna wierząca. Zwolna otwierają mu się oczy na to, czego tutaj chcą od niego. Okazuje się, że nawet rekin kapitalistyczny powinien jednak trochę znać duszę ludzką. Czysty, przesiąknięty idealami demokratycznymi chłopak nie nadaje się do brudnych interesów. W pierwszej chwili wstydu i słabości chce uciekać. Ale po chwili — z pomocą cynicznej zrazu i zniechęconej do świata sekretarki, w której pod jego wpływem budzi się człowiek, — staje do walki. I ta walka, odbywająca się niemal przez cały czas w monotonnej, nagiej sali senatu, jest jedną z najbardziej pasjonujących rozgrywek jakie oglądało się w kinie. Nie chce opowiadać jej perypetii, bo nie tracę nadziei że zobaczymy ten piękny film w Warszawie. Walka jest ostra. Rozjuszeni kapitaliści nie cofają się przed niczym, nawet przed morderstwem. Mają tysiąc sposobów, aby terroryzować opinię publiczną i nie dopuścić do ujawnienia prawdy. Bardzo pouczające jest obejrzenie kulisów tej demokracji w pojęciu amerykańskim, zwłaszcza dla tych, którzy ją sobie wyobrażają skapaną w wodzie różanej. Mister Smith musi przegrać i chwila kiedy pada wyczerpany w sali senatu pod lawiną gazet jest głęboko patetyczna. Gdyby nie samobójstwo drugiego senatora, owego ongi - idealisty, który nie wytrzymał wojny nerwów jaką mu wydał młodszy kolega, rzecz skończyłaby się tragicznie. Ale w Ameryce obowiązuje happy end. Przynajmniej w kinie.

O drugim pięknym filmie amerykańskim i o jego osobliwych dziejach w Europie opowiem innym razem.

Irena Krzywicka

Otwarcie klubu Tow. Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

Dn. 17 bm. o godz. 20.30 nastąpi uroczyste otwarcie Centralnego Klubu Tow. Przyjaźni Polsko-Radzieckiej przy ul. Stalina 26.

Otwarcie Klubu, który będzie stanowił nową placówkę kulturalną stolicy, odbędzie się równocześnie ze zjazdem Komitetu Słowiańskiego.

Udział w uroczystościach wezmą przedstawiciele Rządu R. P. i szeregi gości z państw słowiańskich.

Po części oficjalnej, odbędzie się część artystyczna, w której wystąpią wybitni artyści polscy: E. Bandrowska-Turska, E. Barszczyńska, K. Lubiecka, M. Wyrzykowski, St. Martyna i inni.

Kolumna poświęcona ziemiom POMORZA ZACHODNIEGO

WKŁAD POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ w pracy na Pomorzu Zachodnim

Chaos który wytworzył się po zakończeniu działań wojennych na terenie całego kraju, najbardziej dał się odczuć na Ziemiach Odzyskanych a szczególnie na Pomorzu Zachodnim. Dla naszej młodej administracji, cierpiącej na brak ludzi i znajomości terenu, Ziemi Odzyskane były poważnym zagadnieniem nie tylko politycznym, ale i gospodarczym. Nie będziemy przypominać teraz wszystkich przeciwności, jakie stały na drodze

EUGENIUSZ PRZETACZNIK
Sekretarz Wojewódzki P.P.S.
w Szczecinie
Posel do Sejmu

do połączenia się z macierzą, chcemy tylko przedstawić skromną pracę PPS i jej pionierów na odcinku Pomorza Zachodniego.

Pośród ludzi, którzy przybyli na teren Pomorza Zachodniego, celem wprowadzenia ładu i porządku oraz trwałej administracji, nie brakowało przede wszystkim członków naszej partii. Wszyscy oni od samego początku stali w pierwszych szeregach pionierskich, nie zważając na najrozmaitsze trudności. Byli to twardzi i nieustraszeni bojownicy o Niepodległość i utrwalenie Demokracji Ludowej.

Zasługi aktywiści

Początkowy samorządni stworzony Wojewódzki Komitet PPS w Koszalinie, chcąc skończyć z tymczasowością, postanowił jesienią 1945 roku powołać Komitet Wyborczy. W wyniku wyborów jednogłośnie został połączony na sekretarza wojewódzkiego PPS stary aktywny działacz tow. Eugeniusz Przetacznik.

Tow. Przetacznik Eugeniusz typowe dziecko proletariatu warszawskiego, już od najmłodszych lat musiał ciężko pracować nie tylko na samego siebie, lecz i utrzymać swoją liczną rodzinę.

Udział PPS

w gospodarczej odbudowie Słupska

Słupsk należy do szeregu mniej zniszczonych miast na terenie naszego kraju. Wypływa stąd możliwość stworzenia tu poważnego ośrodka gospodarczego, tym bardziej, że znajdują się tu fabryki przetwórcze rolnej przemyśle, fabryki mebli, tartaki, fabryki maszyn i inne.

Ponieważ wzdłuż Wybrzeża, pomiędzy Szczecinem a Gdańskiem, nie ma żadnego poważniejszego ośrodka gospodarczego, można słusznie przewidywać, że rola ożywienia tej olbrzymiej luki, powinna przypaść temu miastu.

Polska Partia Socjalistyczna w Słupsku objęła całokształt olbrzymich zadań, które stoją przed pokoleniami celem zrealizowania programu odbudowy ziemi słupskiej.

Miejski Komitet Polskiej Partii Socjalistycznej, wychodząc z założenia, że odbudowę Słupska należy zainteresować czynnikami państwowymi, wykreślił obecność min. Odbudowę tow. Kaczorowskiego w Słupsku i złożył na jego ręce odpowiednie memorium, dotyczące odbudowy przemysłu.

PPS przez istniejące przy MK Koto Inżynierów i Mechaników, mające ambicję stać się w przyszłości fachową, doradczą instytucją gospodarczą dla powiatu i miasta, stara się już obecnie wpłynąć na właściwy tok zagadnień ekonomicznych tego terenu.

Praca przy odbudowie i ożywieniu Słupska jest pomyślna na lata całej państwa i zrozumieniem rzeczy.

już w młodym wieku wstąpił do PPS, gdzie przygotował się pod wytrawnym kierownictwem działaczy socjalistycznych, na aktywnego bojownika o prawa poniewieranego podówczas świata pracy.

Wybrany na sekretarza WK PPS nie zawiodł pokładanych w nim nadziei. Dzięki umiejętności dobierania sobie ludzi, otoczył się gronem uczciwych i zdolnych aktywistów, co w dużej mierze pomogło do zorganizowania takiej PPS na Pomorzu Zachodnim, jaką w tej chwili widzimy.

Przewodniczący WK PPS tow. Palek Konrad, piastując szereg odpowiedzialnych stanowisk w naszej administracji a obecnie Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej, swoim przykładem uczciwego i bezinteresownego postępowania zaskarbił sobie zaufanie nie tylko towarzyszy partyjnych ale i całego społeczeństwa.

Bezspornie tymi, których należy uznać za pierwszych w dziele ugruntowania polskości i scementowania Ziemi Odzyskanych z macierzą byli polscy kolejarze, wśród których szczególnie wyróżnił się tow. Stanisław Skowron przez Zw. Zawodowców Kolejowy i wiceprzewodniczący WK PPS w Szczecinie. 40 lat pracy dla PPS stworzyło z niego nieprzeciętnego działacza, wnikliwego i rozumnego. Przez swoją umiejętność postępowania z ludźmi zdobył sobie tow. Skowron całkowity szacunek wśród towarzyszy kolejarzy.

Również na wyróżnienie zasługuje tow. Rudzki Tadeusz — drugi wiceprzewodniczący WK PPS, aktywny działacz socjalistyczny w okresie okupacji hitlerowskiej obecny starosta pow. szczecińskiego. Dał się on poznać szerokim rzeszom społeczeństwa jako dzielny towarzysz i u-

zdolniony znawca prawa administracyjnego.

Do czołowych działaczy zaliczyć trzeba także wicewojewodę Kaniewskiego, członka Wojewódzkiego Komitetu PPS, jednego z pierwszych pionierów na Pomorzu Zachodnim.

Dominująca rola PPS

Obecnie w województwie szczecińskim PPS odgrywa dominującą rolę. Składają się na to następujące osiągnięcia od roku 1945 do chwili obecnej. W tym okresie stworzono 24 powiatowe i 2 miejskie Komitety PPS, które zacięgiem swoim obejmują najmniejsze nawet osady. Zorganizowano tu również Radę Gospodarczą, która działalnością swoją przyczyniła się do umocnienia i unormowania życia gospodarczego w województwie. Zorganizowano Koło Inżynierów i Techników, mające za za-

danie koordynację prac w swoim zawodzie. Urządzano wiele kursów tak z dziedziny społecznej, jak i zawodowej. Ponadto członkowie PPS biorą czynny udział w przejawach życia społecznego, w akcji osiedleńczej, siewnej, uwłaszczeniowej, oraz prowadzą zorganizowaną walkę z wszelkiego rodzaju nadużyciami. W KPPS położył także specjalny nacisk na sprawy młodzieżowe, kulturalne i oświatowe poprzez współpracę i poparcie OM TUR i TUR.

Wykorzystując dotychczasowe doświadczenie Wojewódzki Komitet PPS uważa za wskazane prowadzić taką politykę partyjną, aby każdy z towarzyszy działał społecznie i rozumiał w pełni odpowiedzialność, jaką na nim ciąży, jako na obywatelu i pionierze naszych Ziemi Zachodnich.

J. PODOLSKI

Praca kobiet w Partii na terenie woj. szczecińskiego

Spółeczna praca kobiet PPS na terenie wojew. Szczecińskiego jest dopiero w pierwszym stadium organizacyjnym. Pozostajemy tu w tyle za naszymi towarzyszami. Wynika to jednak stąd, że w trudnych warunkach gospodarczych Ziemi Odzyskanych ciężar przeciwności i kłopotów życia codziennego spada przeważnie na barki kobiet pozostawiając im mało czasu na udział w życiu publicznym.

Jednakże towarzyszy nasze zaczęły się już organizować we wszyst-

kich prawie powiatach Województwa Szczecińskiego.

W dniu 13.IV.47 r. odbyło się w ramach zjazdu naszego aktywnego oddzielnego zebrań aktywistów, na którym były obecne przedstawicielki powiatów: Białogardu, Bytowa, Chojny, Choszcz, Drawski, Gryfina, Gryfic, Koszaliński, Wałęza, Słupski, Świnoujście, Złotowski, Szczecińskiego, Wiadomości, jakie posiada WK PPS o pracy kobiet w powiatach, które nie były reprezentowane na zjeździe, są jeszcze dość skąpe, wiemy jednak, że i w tych powiatach, spora ilość kobiet należy do partii.

Podczas zjazdu przedstawicielki powiatów zdawały kolejno sprawę ze stanu swej pracy, tow. tow. z WK wygłosiły następujące referaty: Tow. Szydłowska Irena — „Rola Socjalistek na Ziemiach Odzyskanych”, tow. Zybultowska Helena — „O biologicznym wyniszczeniu narodu”, tow. Kaska Czesława — „O ochronie pracy kobiet i udziale kobiet w Radach Zakładowych”, tow. Teska Eugenia — „O planie pracy w sekcjach i kołach kobiet”.

Podczas zebrań dokonano wyboru Zarządu Wojew. Rady Kobiet w osobach:

Tow. Szydłowska Irena — przewodnicząca, tow. Zybultowska Helena — I wiceprzewod., tow. Żukowska Stanisława — II wiceprzewod., tow. Teska Eugenia — sekretarka, tow. Zielińska Maria — sekretarka, Członkowie Zarządu: Tow. Skórka Maria, Rzepczyńska Stanisława, Szawlowska Helena, Wójcicka Helena, Januszowa Maria, z Gryfic — Barzowska Zofia, Białogardu, tow. Mirecka z Dębna, Teren: tow. tow. Kasprzakowa jako przewod. sekcji Kobiet przy PK, w Białogardzie, Tarnowska — w Bytowie, Mirecka — w Chojnie, Frączkowska — w Choszczynie, Tarkowska — w Drawsku, Kowalska — w Gryfinie, Zerychowa — w Gryficach, Kallowa — w Koszalinie, Wiszkorow — w Wałczu, Zembruska — w Słupsku, Bolesławska — w Świnoujściu, Junak — w Złotowie, Hornowska — przewod. Koła MK w Trzebieżu.

Prosimy towarzyszy tą drogą o nadysłanie do Referatu Kobiet przy WK PPS w Szczecinie wszelkich ważniejszych wiadomości z życia sekcji i koł kobiet oraz działalności naszych towarzyszek na polu pracy państwowej, samorządowej, społecznej.

Eugenia Teska

**OSTATNIA
SOCJALISTYCZNA
PRZEGŁAD**

Osiągnięcia gospodarcze Pomorza Zachodniego

Robiąc w przedmowa II Konferencji WK PPS bilans naszych osiągnięć w dziele repolonizacji i zagospodarowania naszego terenu, stwierdzić musimy kolosalne osiągnięcia osadników polskiego zarówno w mieście jak i na wsi. Ludność polska licząca obecnie na Pomorzu Zachodnim 736.000 osób, składająca się w olbrzymiej ilości z elementu napływowego z różnych dzielnic oraz z repatriantów, dała ze siebie w pionierskich warunkach maksymalny wysiłek, wyniki którego są bezsporne.

Wykonanie planu siewu wiosennego, uruchomienie dwóch największych Zakładów Pracy

Wspaniałe rezultaty

na terenie Szczecina — „Huta” — Stoczni i Państwowe Zakłady Przemysłu Motoryzacyjnego, praca przygotowawcza nad uruchomieniem w roku bieżącym fabryk maszyn rolniczych W. N. T. Z. K. I. w Słupsku i Fabryki Sztucznego Włókna w Żydwinie, oto najlepsze dowody.

Wzrastająca z miesiąca na miesiąc wartość produkcji przemysłowej, kolosalny, bo sięgający 500 proc. wzrost obrotów handlowych „Spolem” i Spółdzielczości, w ciągu jednego roku świadczą o ogromie włożonego wysiłku i realności planu 3-letniego, zakładającego na koniec roku 1949 pełne włączenie Pomorza Zachodniego do ogólnego gospodarczego ziem dających i wyrównanie dochodu społecznego na naszym terenie z resztą Polski.

Rzeczywistość gospodarcza stawia przed nami liczne problemy.

Dwa aspekty

Oblicze gospodarcze Pomorza Zachodniego określone jest przez 2 aspekty.

Jednym z aspektów jest ponad 500 klm. wybrzeża morską z portami — Szczecin, Świnoujście, Kołobrzeg, Kostonomin.

Szczególne widoki rozwoju ma Szczecin, znajdujący się u ujścia pierwszorzędnego całkowicie spławnej o międzynarodowym znaczeniu arterii komunikacyjnej, jaką jest Odra.

Jako port polski ma on wszystkie dane, by stać się centrum tranzytowych przeładunków dla Środkowej Europy, tracąc oczywiście w nowej sytuacji geopolitycznej drugorzędny charakter portu — zaplecza Berlina. Od naszej umiejętności zagospodarowania wybrzeża, odbudowy portów rozbudowy rybołówstwa przybrzeżnego i dalekiego morskiego, zależy przyszłe oblicze Pomorza Zachodniego, a razem z nim i Polski, jako państwa morskiego.

Drugi aspekt to rozwój rolnictwa, jego intensyfikacja, celem przywrócenia piaszczystem glebom Pomorza Zachodniego, ich urodzajności z czasów niemieckich. Sukcesy osiągnięte już w roku 1946 w dziedzinie hodowli buraka cukrowego, są sprawdzianem naszych możliwości w tym zakresie. Po odpięciu elementu szabrowniczego, w ciężkich warunkach pionierskich pracy wychowuje się z różnolitej dziedziny ludności nowy typ — Polaka — pioniera.

Rada Gospodarcza P.P.S.

WK PPS rozbudowując sieć organizacyjną na zupełnie nowym terenie Pomorza Zachodniego, nie mającym żadnych tradycji, skoncentrował swoją uwagę na zagadnieniach gospodarczych terenu, problemach osadnictwa, zabezpieczenia obiek-

tów i ich uruchomienia, walki z „szabrem” i innymi przestępstwami gospodarczymi.

Podstawą dla WK PPS we wszechstronnej działalności gospodarczej stał się zalecenie przez CKW PPS udziału czynnika społecznego poprzez powołaną do życia Radę Gospodarczą i jej sekcje. Przeglądając materiały Rady Gospodarczej za jej roczny okres istnienia uderza wszechstronność zainteresowań i skuteczność interwencji.

Stworzenie regionalnego biura C. U. P.-u w Szczecinie, opracowanie przesłanek regionalnego planu gospodarczego to w dużej mierze wynik prac Rady Gospodarczej WK PPS.

WK PPS na Pomorzu Zachodnim, rozszerzając swoją bazę organizacyjną wśród robotników i świata technicznego mobilizuje masy do podniesienia wydajności pracy i wykonania planu 3-letniego.

SZYK GRZEGORZ

83 tysiące ton obrotu Port w Szczecinie pracuje pełną parą

W miesiącu maju obroty portu morskiego i rzeczno-g. w Szczecinie osiągnęły łącznie 83 tysiące ton, z czego na port morski przypada 65 tysięcy ton na port rzeczny.

O ile chodzi o przeładunki morskie, to eksport objął towary w ilości 12 tysięcy ton, a eksport 53 tysięcy ton. Na import składają się następujące towary: 8 tysięcy ton żelaza (4 tysiące ton), 4 tysiące ton rudy żelaznej, nieco ścieki i koni (453 sztuk) i tranzyt brykietów (z Rosji dla Szwecji).

W eksporcie największą pozycję zajmują naturalnie węgiel, wyeksportowaliśmy w maju przez Szczecin 43 tysiące ton węgla i około 1 tysiąc ton bunkru. Na drugim miejscu jest olej gazowy (4 tysiące ton), dalej koks (2420 ton), oraz tranzytem idące czeskie wyroby metalowe dla Szwecji (2 tysiące ton).

Port przejął 10 tysięcy pasażerów (repatriantów), a wysłał 24 osoby. Do portu weszło 200 statków, a wyszło 169 statków. Łącznie przebiegło 112,6 tysięcy ton.

Miesiąc maj był pierwszym, w którym port szczeciński był w większej mierze wykorzystany. Port odwiedziły statki 6 państw.

WYŚCIGI KONNE NA SŁUŻEWCU

Niedziela dnia 15 czerwca

Nagroda im. PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Początek gonitw o godz. — 15 m. 30

Dojazd tramwajami 12, 13, 19 i autobusami specjalnymi z Placu Zbawiciela.

Przetarg nieograniczony

Urząd Wojewódzki Warszawski, Wydział Wodno-Melioracyjny ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie studium, pomiarów i planów do projektu obwałowania i odwodnienia doliny na lewym brzegu Wisły od Kuznia do Wyszogrodu w pow. Sochaczewskim.

Roboty obejmują:
a) triangulację wzdłuż brzoż Wisły w odcinku około 30 km.,
b) triangulację wzdłuż rzeki Brzury na odcinku około 5 km.,
c) zliczanie sytuacji niwelacyjne poligonowe i niwelacyjne ok. 7000 ha.
Termin oddania całości prac — 2.1.48 r.; triangulacji 31.VIII.47 r. Warunki szczegółowe przetargu wraz z kosztorysem ofertowym można otrzymać za zwrotu kosztów w godzinach biurowych w Urzędzie Wojewódzkim, Wydział Wodno-Melioracyjny, Warszawa, Filtrów 57, III-cie piętro, pokój Nr. 302, tamże należy składać oferty w terminie do dnia 24 czerwca br. do godz. 10.30, poczem o godz. 11-cj nastąpi otwarcie ofert. Termin ważności ofert — 14.VII.47 r. pod rygorem utraty wadium. Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo wyboru oferenta niezależnie od oferowanej ceny lub unieważnienia przetargu bez podania powodów.

Widok ogólny Szczecina

ZIOŁA LECZNICZE, PRZEMYSŁOWE I PRZYPRAWOWE

w wyszczególnionym poniżej asortymencie, z ostatnich zbiorów oferujemy

przetworzonym farmaceutycznym, szpitalom, hurtowniom farmaceutycznym i drogowym, ośrodkom zdrowia, hurtowniom i przetworzonym środków spożywczych, aptekom i drogeriom, fabrykom win i wódek, zakładom przemysłowym:

Kora:	Mącznica:	Ziele:
Dębu (garbarska)	Piotunu	Krwawnika
Kruszyny	Podbiału	Mięty pieprzowej
Kłosek:	Pokrzywy	Mniszka
Tataraku (nieokorowanego)	Owoc:	Pokrzywy
Paproti samczej	Bzu czarnego	Podróznika
Perzu	Głogu	Piotunu
Korzeń:	Jagody czarnej	Polonicznika
Mniszka	Jarzębiny	Rdestu ptasiego
Żywokostu	Kolendru	Skrzypu polnego
Kwiat:	Kruszyny	Tasznika
Bzu czarnego (przesłany)	Tarniny	Tymianku
Dziurawca	Buku	Szczypu pedów jemieli
Kocanki piaskowej	Wianu	Porostu islandzkiego
Krwawnika (nieokorowanego)	Ziele:	Nasienie gorczycy
Podbiału	Bazyli	Skórki pomarańczowe
Rumianku pospolitego	Bagna	Kurki solone
Liść:	Czabru	Borowiki suszone
Brzozy	Dziurawca	oraz szereg innych surowców
Jęczmy	Rzypu	
Maliny		

Zamówienia prosimy kierować do SPOŁEM — Dział Ziół, Warszawa, Grzywny 13, tel. 8-95-20, wewn. 157 i 167 oraz do:

Referatów Ziół Okręgowych Oddziałów Rolniczych SPOŁEM

Białystok, Artyleryjska 2/3	Olsztyn, Ogrodowa 7
Bydgoszcz, Chodkiewicza 24	Poznań, Armii Czerwonej 12
Gdynia, Abrahama 37	Radom, Żeromskiego 31
Kraków, Warszawska 4	Rzeszów, Bernardyńska 2
Katowice, Zabraska 10	Szczecin, Niedziałkowskiego 2
Lublin, Bernardyńska 18	Warszawa, Szpitalna 5
Łódź, Narutowicza 1	Wrocław, Dąbrowskiego 46

Poza tym oferujemy w estetycznych opakowaniach po 20 i 100 gramów ziół herbacianych, mianowicie:

RUMIANEK, MIĘTE, DZIURAWIEC, LIPE, JAGODY CZARNE (suszone)

które zamawiać można w Okręgowych Oddziałach Rolniczych, Referat Ziół w Lublinie i Bydgoszczy.

„SPOŁEM” — DZIAŁ ZIOŁ

Życie GOSPODARCZE

Walka o obniżenie cen nie przestaje być centralnym zagadnieniem gospodarczym kraju. Pewne objawy zniżki zobaczymy się dążyć już przed podjęciem szerokiej zorganizowanej akcji, a mianowicie w trzeciej dekadzie maja. W okresie tym średnia cena żyta obniżona dla całej Polski, zniżkowała o 5,4 proc., średnia cena pszenicy o 0,2 proc., mąka żytnia 90 procentowa zniżkowała o 7,8 proc., mąka pszenna 80 procentowa o 2,8 procent, wreszcie chleb żytni 90 procentowy o pełnych 10 procent. Jedynie mąkę wołową i masło wykazują drobne, wyższe nie dochodzące do 1 procentu.

Niezależnie od długofalowych posunięć gospodarczych, doradca walka o ceny cała pewnością przyniesie rezultaty pozytywne, które znajdą swoje odbicie w cyfrach odnoszących się do pierwszej dekady czerwca.

Optymistyczna ocena zapasów i dostaw zbożowych, dokonana przez Ministra Aprobacji oraz poprawa przewidywań co do zbiorów w związku z ustaniem długotrwałej suszy, wpłynęło niewątpliwie na dalsze odprężenie sytuacji rynkowej i pogłębienie się tendencji zniżkowych.

POPRAWA STANU ZBOŻ

Jak donosi z Rzeszowa, na skutek kilkunastu dni opadów deszczowych stan zboża poprawił się znacznie. Żyto będzie bardzo udane na łęczyskach i gliniskach; na piaskach w kulturze — średnie, na piaskach lekkich — słabe. Pszenica na niektórych polach przedstawia się dobrze. Jęczmień na łęczyskach i gliniskach zapowiada się równie dobrze natomiast na polach piaszczystych źle. Jak dotychczas uregulowanie cen na terenie całego województwa zapowiada się pomyślnie.

ROBOTNICZY — WYNALAZCY

Akcia wciągania robotników i pracowników zakładów przemysłowych w Polsce do pracy najbardziej twórczej bo wynalazczej, daje coraz lepsze rezultaty. W b. m. Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego ogłosił listę 38 robotników i pracowników, którzy swymi pomysłami przyczynili się do usprawnienia produkcji i obniżenia jej kosztów.

WYMIANA TOWAROWA ZE SZWAJCARIĄ

Zawarty w Warszawie dnia 10. bm. układ handlowy pomiędzy Polską a Szwajcarią przewiduje w okresie rocznym obrotu towarowy w wysokości 40 milionów franków szwajcarskich z każdej strony, przy czym 10 proc. polskiego eksportu ma być pokryte dewizami.

Polska dostarczyć Szwajcarii szereg artykułów rolniczych — spożywczych jak: sól, grzyby suszone, sadzonki, cukier, spirytus i wódka, następnie tekstylii, żelazo i wyroby żelazne, blacha, szkło i chemikalia.

Ze Szwajcarii otrzymamy maszyny elektryczne, barwniki, bydło, konie, zegarki i instrumenty muzyczne.

NOWA KONFERENCJA ZBOŻOWA

W myśl ostatnio podjętej uchwały Światowej Rady Aprobacyjnej postanowiono zwołać na 9 lipca r. b. specjalną konferencję zbożową w Paryżu.

KONTROLA SUROWCA W U. S. A.

Prezydent Truman zwrócił się do Kongresu o rozszerzenie pełnomocnictw, dotyczących kontroli rządowej, odnosnie cyny, antymonu, chininy i kilku innych surowców.

Truman domaga się również prawa pierwszeństwa dla rządu przy wywozie takich surowców, które służą fabrykacji towarów w Stanach Zjednoczonych.

BRAZYLJSKA PRODUKCJA TYTONIU

Brazylia była w r. ub. najpoważniejszą w skali światowej producentem tytoniu. Poważniejsza produkcja wynosiła około 146 tys. ha i przyniosła blisko 120 tys. ton zbiorów o wartości prawie 500 milj. dolarów.

W porównaniu z latami poprzednimi zanotował się poważny wzrost obszaru siewnego, oraz ilości i wartości zbiorów. W gospodarce brazylijskiej tytoni stanowi coraz poważniejszą pozycję. Główny rozwój plantacji tytoniu skutecznym przeciwdziałaniem jednostronności gospodarki brazylijskiej, której głównym artykułem eksportowym jest kawa.

NIEMIECKIE MOŻLIWOŚCI EKSPORTOWE

Amerkańskie władze wojskowe w Niemczech podają, że następujące towary mogą być z Niemiec eksportowane: maszyny dla przemysłu włókienniczego i obuwianego, aparaty rentgenowskie, maszyny dla przemysłu papierowego, elektromotory, maszyny do płótna, części zamienne do motorów Diesla oraz innych maszyn okrętowych, mikroskopy, aparaty fotograficzne, transformatory, tablice wyliczeniowe, turbiny wodne, instrumenty mierznicze, aparaty elektryczne, filmowe aparaty projekcyjne, produkty terpentynowe, tusze drukarskie, celofan, chemikalia dla przemysłu gumowego, elektrody grafitowe, zabawki, wina, towary włókiennicze, ozdoby do płóc, wyroby srebrne, narzędzia rolnicze, maszyny piskarskie.

Daleka droga od planu do realizacji

Odbudowa Olsztyna na martwym punkcie

(KORRESPONDENCJA WŁASNA „ROBOTNIKA”)

Olsztyn w czerwcu.

Trudno jest powstrzymać się od porównań z rokiem ubiegłym. Ta sama ziemia, te same domy, ale w jakże odmiennej sytuacji.

Kiedy rok temu przejeżdżałem przez woj. olsztyńskie, prawie wszystkie pola leżały odłogiem. Dziś co prawda spotyka się jeszcze ugory, ale procent zagospodarowania wzrósł znacznie. Nad domami, świecącymi dwadzieścia miesięcy temu oczodolami okien bez ram i sztyw, unoszą się dymy, widomy znak życia. Ot, tam na prawo od szosy, dwójka ludzi naprawia dach. Obok zabudowań, na pobliskiej łące, pasie się koń i krowa. Na podwórzu kreci się pies. Przed rokiem nie było tu nikogo.

Piekno ziemi warmińsko-mazurskiej nie idzie jednakże w parze z jej jakością.

Ziemia tu jest piaszczysta i wyciska od rolnika wielkiego wysiłku i stosowania dużej ilości nawozów sztucznych. Dlatego też w woj. olsztyńskim działki osadników muszą być większe, niż gdzie indziej — minimum 12 ha.

Piękne, ale zniszczone

Każde miasto inaczej wygląda w oczach mieszkańców, inaczej natomiast w oczach przyjezdnych. Przybyś spozstręga często rzeczy, których inni nie widzą, wynajduje usterki, zachwycia się tym, co dla drugich jest zjawiskiem naturalnym.

Olsztyn jest miastem bardzo malowniczo położonym na szereg wzgórz, złączonych ze sobą brukiem jezdni i chodników, wzdłuż których rozciąga się czysto spalane domy. Jeśli w obecności mieszkańca Olsztyna będziemy się zachwycać położeniem miasta, przynajmniej nam nie zdecydowanie — „tak, rzeczywiście”. Gdy jednak zwrócimy uwagę, że odbudowa miasta nie posunęła się naprzód, szybko zaczniemy wymieniać to, czego do tej pory zdołano dokonać.

Nie jest jednak tego tak wiele. Ciągły brak kredytów, dysponowanie zbyt małymi sumami pieniężnymi, nie pozwala na doprowadzenie miasta do normalnego stanu. Domy, wybitnie nadające się do odbudowy, stoją w dalszym ciągu nietknięte.

Ten brak funduszy na odbudowę miasta działa bardzo hamująco na gospodarczy rozwój Olsztyna. Z powodu ciasnoty mieszkaniowej upadają projekty rozbudowy szkolnictwa.

Niedawno otwartą szkołę pielegniariek musiano ulokować poza Olsztynem, projektowane gimnazjum elektryczno-mechaniczne przytuli Elbląg. Inne natomiast pożyteczne placówki gnieżdżą się w nieodpowiednich pomieszczeniach. Jaskrawym przykładem jest Urząd Zatrudnienia, który wobec trwającej w dalszym ciągu akcji osiedleńczej w całym województwie, jest instytucją niezbędną i pracuje w ciężkich warunkach lokalowych.

Od projektu do realizacji

Według projektów woj. olsztyńskie miało otrzymać w bieżącym roku 3 miliardy złotych kredytów na odbudowę. Zarówno województwo, jak i miasta, przygotowały się do zaspokojenia swoich najbardziej pilnych potrzeb w ramach tej kwoty. Niestety, gdy przyszło do realizacji planu, olsztyńskie otrzymało co około 180 milionów, a więc sumę, która nie pozwoli nawet zahamować dalszego procesu niszczenia spalonych budowli i fabryk.

Również i inicjatywa prywatna nie buduje prawie nic.

Oderwane powiaty

Terytorium Mazur i Warmii zostało w sposób sztuczny i nie-

zyciowy tak podzielone, że odebrano woj. olsztyńskiemu 7 powiatów, by je przyłączyć do gdańskiego i białostockiego. Powiaty te pozbawione dobrej komunikacji z siedzibą swoich władz wojewódzkich, a gospodarstwo związane silnie z całością Mazur i Warmii, w ramach województwa białostockiego i gdańskiego skazane są na upadek. Wszelkie starania o przyłączenie ich z powrotem do województwa mazowieckiego, jak dotąd pozostały bez skutku.

A przecież Warmia i Mazury należą do ziem, o które trzeba troszczyć się na równi z innymi, a nawet może trzeba otoczyć je specjalną opieką.

W.S.

Katowice łapią spekulantów

Nieuczciwi kupcy pod kluczem

Przy udziale przedstawicieli partii robotniczych oraz aktywnych związków zawodowych, przeprowadzono w Katowicach w ramach walki ze spekulacją, energiczną kontrolę sklepów i składów hurtowych.

W wyniku akcji zatrzymano właścicieli hurtowni spożywczej, Feliksa i Stefana Korpulę, prowadzących podwójne księgi handlowe. Ukryły w ten sposób obrót wyniósł 18 milionów złotych.

Wiadomości sportowe

Po Norwegii-Czechosłowacja

Czy usuniemy przyczyny porażki

Pierwszy w 2 lata po ukończeniu wojny oficjalny występ reprezentacji piłkarskiej Polski za granicą wywołał żywe zadowolenie sportowców, a w szczególności zwolenników piłki nożnej. Wynik pierwszego spotkania reprezentacji polskiej oczekiwany był z zacięciem nie tylko w kraju, ale również przez sportowców w całej Europie. W Polsce oczekiwano rezultatu średniego spotkania z wyraźnym uczuciem niepokojem, gdyż zdawano sobie sprawę, że pierwszy nasz powojenny mecz międzynarodowy, będzie miał ważne znaczenie dla odnowienia stałego kontaktu z piłkarzami Europy.

Mecz — jak wiadomo z relacji naczynych świadków — przegraliśmy zaskutkiem i wynik 1:3 został ustalony nie przy zielonym stoliku lub dzięki stronnictwu sędziemu, ale wskutek lepszej gry Norwegów, którzy w drugiej połowie wykazali przystość, opanowanie, celność strza-

łów i dobre przygotowanie techniczne i kondycyjne. Tych wszystkich walorów zabrakło naszej drużynie. Niejednemu z krytyków nawet fachowców, a niewątpliwie pokazała liczba sympatyków piłki nożnej gotowa będzie szukać i wskazywać na winowajcę naszej porażki. Według jednych, będzie nim kapitan zwiastkowy, według innych PZPN, a wreszcie zawodnicy.

My jesteśmy odmiennego zdania. Przede wszystkim stoimy na stanowisku, że jeśli gra odbyła się zgodnie z przepisami, prowadzona była po dżentelmeńsku przez obie drużyny i kierowana przez sprawiedliwego sędziego, to w wypadku porażki nie należy rozdzielać szat ani szukać winowajców, lecz pogodzić się z faktem, wyciągnąć wnioski z odniesionej nauki i usilnie pracować w dalszym ciągu nad poprawieniem formy, nad zdobyciem tych walorów, których nam właśnie w Oslo zabrakło. Przypominamy, że taka potęga piłkarska jak Czechosłowacja musiała w ub. r. dwukrotnie zagrać goryczy porażek w kraju i za granicą.

Wobec stwierdzenia na meczu w Oslo słabej formy naszej reprezentacji, przed władzami piłkarskimi stało obecnie w całej rozciągłości zadanie co dalej i jak dalej, zwłaszcza, że niewiele czasu dzieli nas od następnego meczu z Czechosłowacją. Zawody w Oslo dowiodły, że poziom naszej piłki nożnej mimo zeszłorocznych dobrych wyników jest jednak niski, w każdym razie nierówny, że w okresie 2-letnim od zakończenia wojny nie odrobiliśmy strat poniesionych w tej dziedzinie i nie nadążaliśmy w regeneracji piłki nożnej innym państwom europejskim. Nasuwa się pytanie czy kilkutymgodniowy okres dzielenia nas od meczu z Czechosłowacją, który poza tym jest wypełniony rozgrywkami o wejście do Klasy Państwowej, będzie wystarczający dla podniesienia poziomu i poprawy formy naszych piłkarzy w takiej mierze, aby mogli oni stawić czoła Czechosłowacji, która niewątpliwie będzie dla nas przeciwnikiem o wiele groźniejszym niż była Norwegia.

Niezależnie od dyskusji nad sprawą zasadniczego podniesienia formy piłkarstwa, władze piłkarskie będą musiały się już obecnie poważnie zastanowić nad sprawą meczu z Czechosłowacją. (Ltn).

W niedzielę grają Wisła - Polonia

Jednym z najciekawszych meczów piłkarskich tegorocznego sezonu będzie niewątpliwie jutrzejsze spotkanie o wejście do klasy państwowej między „Wisłą” mistrzem Krakowa a „Polonią” mistrzem Polski. Jak wiadomo, w roku ubiegłym w rozgrywkach półfinałowych „Polonia” zupełnie nieoczekiwanie zwyciężyła „Wisłę” na jej własnym boisku w stosunku 3:2 i wyeliminowała ją z dalszego udziału w walkach o mistrzostwo Polski. Nie więc dziwnego, że „Wisła”, która w zeszłym roku była obok „Polonii” najpoważniejszym kandydatem do tytułu mistrzowskiego „nosi w sercu żal” i w tym roku nie zechce zrezygnować z osiągnięcia mistrzostwa. Ponieważ jutrzejszy mecz może w pewnym sensie zadecydować o tym, która z dwóch drużyn stanie do walki finałowej o tytuł mistrza, należy się spodziewać zaciekłej walki z obu stron. Kto zostanie zwycięzcą jutrzejszego meczu tego przewidzieć nie podobna.

W kilku zdaniach

Marymont — Ruch 4:1. Czynnica z tygodnia na tydzień postępy drużyna RKS „Marymont” pokonała przeciwniczką w rozgrywkach o mistrzostwo klasy A „Ruch” z Piaseczna 4:1. Bramki dla „Marymontu” strzelił Olszewski dwie i Weber dwie.

Uroczystość Warszawskiego Klubu Wioślarek. W niedzielę o godz. 10-iej rano na terenie WKW na Wale Międzyszymskim odbędzie się uroczystość podniesienia bandery WKW i chrzest łodzi.

Dalsze występy „Victorii” z Pilzna. Po meczu w Chorzowie z „Ruchem” czzechosłowacka drużyna „Victoria” z Pilzna rozegrała z kolei mecz w Krakowie z toczącym „Wisłą” — „Cracovią” zwyciężając 4:1. Następny mecz „Victoria” rozegrała w Bielsku z miejscowym TBTS i nieoczekiwanie zwyciężyła 3:3. „Victoria”, która w ciągu 3 dni rozegrała trzy mecze w Bielsku zagrała znacznie słabiej niż w Chorzowie i Krakowie.

Zwycięstwo kolarzy łódzkich. Rozegrano w Łodzi na torze kolarskim w Helenowie trójmecz sprinterski Łódź — Warszawa — Kraków wygrał Łódź przez Kraków i Warszawę. Indywidualnie na obu dystansach zwyciężył Łódź. W biegu drużynowym również wygrała Łódź przed Warszawą i Krakowem. Scenariusz dnia było zajęcie 10-ego miejsca w finale przez mistrza polski Kupczaka.

Unormowanie stosunków własnościowych w uzdrowiskach Ziemi Zachodnich

W pierwszej fazie zagospodarowania Ziemi Odzyskanych, największą uwagę poświęcano zagadnieniom najpilniejszym, jak repolonizacji oraz uruchomieniu przemysłu i handlu, czy też odbudowie gospodarki rolnej. Sprawom zagospodarowania uzdrowisk nie można było poświęcić należytej uwagi.

Nie więc dziwnego, że w szeregu stacji klimatycznych i uzdrowisk na Ziemiach Odzyskanych niektóre instytucje zajęły w tym okresie poszczególne obiekty bez zachowania proporcji do rzeczywistych potrzeb instytucji, ich możliwości finansowych i stanu liczebnego pracowników. W rezultacie zdarzały się wypadki, że niektóre domy wypoczynkowe wykorzystywane są tylko częściowo.

W wykonaniu dekretu z dnia 6 grudnia 1946 r., o przekazywaniu mienia nierolniczego, Mi-

nisterstwo Ziemi Odzyskanych podejmie w czasie najbliższych odpowiednie kroki, dla unormowania tej sprawy.

Prowadzone są rozmowy z zainteresowanymi Ministerstwami oraz Funduszem Wczasów K. C. Z. Z., celem ustalenia ich potrzeb w tej dziedzinie. Fundusz Wczasów KCZZ, jeszcze w bieżącym miesiącu sporządzi odpowiednie zestawienia, przejmując centralnie dyspozycję nad odpowiednimi obiektami. Komisja Mieszana, która jeszcze w ciągu bieżącego lata obędzie uzdrowiska i stacje klimatyczne na Ziemiach Zachodnich, zbada w terenie stan rzeczy.

Po uwzględnieniu tej opinii i uzasadnionych postulatów zainteresowanych

teresowanych Ministerstw i instytucji, zostaną im przekazane poszczególne obiekty. Wszystkie pozostałe zostaną sprzedane lub wydzierżawione osobom prywatnym w ramach ogólnej akcji uwłaszczeniowej mienia nierolniczego.

Wieści z kraju

TARGI RZEMIOSŁA KRAKOWSKIEGO

Dnia 12. bm. otwarto w ramach „Dni Krakowa” pierwszą po wojnie wystawę — targi rzemiosła krakowskiego.

Wystawa - Targi składa się z licznych stoisk z wyrobami rzemieślniczymi. Stoiska urządzone zostały przez powiatowe Związki Cechów oraz warsztaty rzemieślnicze.

BRAKUJE 38.000 KONI

Stan żywego inwentarza na Ziemi Lubuskiej przedstawia się następująco: koni 30.281, krów 41.300, wołów 2.600, owiec i kóz 25.772. Biorąc pod uwagę potrzeby osadników, jeśli chodzi o sily pociągowe oraz pogłowie stwierdzić należy, że brak jest jeszcze co najmniej 38.000 koni oraz 7.000 krów.

ZJAZD TECHNIKÓW WE WROCŁAWIU

W dniach 27 — 29 czerwca br. odbędzie się we Wrocławiu XXIV Zjazd Polskiego Zrzeszenia Gazowników, Wodociągowców i Techników Sanitarnych.

Wagony turystyczne dla wycieczek

Ukończono remont 500 wagonów towarowych, które przystosowano dla ruchu osobowego.

Wagony te rozdzielone pomiędzy poszczególne dyrekcje, służą będą jako zapas lub używane będą, jako zastępy specjalnych pociągów wycieczkowych.

Zdrowie Obywateli to największy skarb Narodu!

Ministerstwo Zdrowia — Centrala Eksploatacji Przemysłu Uzdrowiskowego za pośrednictwem swoich wojewódzkich Hurtowni Przemysłu Uzdrowiskowego dostarcza do każdego miasta i każdego ośrodka handlowego:

- Wody mineralne lecznicze
- Sól jodowo-bromowa Iwoniczą do kąpiei,
- Szlamy lecznicze Ciecuchociński do kąpiei
- Ług Ciecuchociński dla wzmocnienia kąpiei szlamowej
- Oskłady borowinowe
- i inne produkty lecznicze Uzdrowisk Polskich oraz
- Mineralne wody stołowe musujące.
- Produkty lecznicze są do nabycia w aptekach i drogeriach, zaś wody stołowe — wszędzie.

7940

Ogłoszenie o przetargu

Warszawska Dyrekcja Odbudowy, Chocimska 35. II piętro, ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie rozbudowy kotłowni w gmachu Muzeum Narodowego.

Oferty należy składać do dnia 23. VI. 47 r. do godz. 10-iej w Warszawskiej Dyrekcji Odbudowy, do skrzynki ofertowej.

Blizszych informacji udziela Wydział Zleceń W.D.O., ul. Chocimska Nr 35, II piętro, pokój Nr. 25, w godz. od 9—12, gdzie też mogą oferenci czynić słup kosztorysowy oraz warunki przetargowe za zwrotu kosztów w sumie zł. 230.

7985

Wydział i Cywilny Sąd Okręgowy w Warszawie ogłasza, że wpłynęła do tegoż Sądu pozew Ludomira Popławskiego przeciwko Zofii Popławskiej o rozwód oraz że dla nieznanego z miejsca pobytu Zofii z Tarkowskich Popławskiej został wyznaczony kurator w osobie adwokata Jana Makowickiego, zam. w Warszawie przy ul. Próchej 12.

Nr. aktu I. 20. 867/47.

7981

NIEURZĘDOWA TABELA WYGRANYCH

2 gi dzień ciągnięcia II-iej Klasy 50 Jubileuszowej Loterii

Wygrane 500.000 zł Nr 27948 (padła w Warszawie).

Wygrane po 100.000 zł NrNr 16263 18230 19990 26339 28512 30113 48618

Wygrane po 20.000 zł NrNr 6311 30583 31294 34581 37547 40193 40619 46461 53985 71355 71614

Wygrane po 10.000 zł NrNr 3567 4989 5485 11015 12807 19300 29560 30293 35988 39264 42324 43707 45943 45132 55225 60695 66220 63916 72220

Wygrane po 5.000 zł NrNr 3199 3285 4250 7558 9838 11429 13688 13786 13793 15114 15268 16423 19652 20936 21198 21222 22576 24133 25920 27126 28617 29711 30835 31767 32397 35528 36054 37787 39626 40389 41672 42402 43942 44934 45987 48213 49466 50530 51741 52692 53202 53318 54226 55984 60772 64335 68661 71942 72461

Wygrane po 2.000 zł NrNr 237 1083 2622 3515 4569 5449 6023 6186 6284 6382 6417 7031 7453 8326 9730 10897 11093 11171 11651 12676 13624 14042 14703 15977 17777 18760 19548 21415 22153 22489 23114 23820 23852 24872 25038 25065 26151 27186 27851 28083 29888 30063 30655 31336 31393 32018 32164 32904 33433 34079 34453 36542 37994 38509 39668 39865 40270 41094 41901 41553 45302 46139 48108 50488 50572 50951 51773 51840 52846 52920 54246 54654 55351 55512 56539 56687 57495 58011 58874 59097 59392 60019 60417 61504 62392 66093 65196 66223 66456 66899 67093 67569 67840 68953 70236 71849 72103 73020 73076 73368 74209 74464

Dalszy ciąg wygranych po 500 zł z 1-go dnia ciągnięcia

40192 353 385 446 491 632 682 902 888 982 41031 076 139 177 240 420 472 607 763 801 872 952 42002 073 088 146 173 188 296 415 470 475 587 623 708 782 852 998 999 43011 156 920 321 342 347 530 590 600 652 559 77 897 963 972 44002 080 147 161 7 197 237 245 380 766 831 846 925 4 43021 097 137 244 506 603 769 1 878 247 46014 019 063 075 079 258 318 331 341 349 372 653 793 17182 155 267 301 309 332 391

Dalszy ciąg wygranych po 500 zł podany będzie jutro

Świat się SMIEJE

Hana Maszler

POSTĘP

U nas gazety to tylko p'szą o tym, że tu ktoś wziął łapówkę, tam ktoś Komisja specjalna, a gdzie indziej znowu jest biurokracja. A jak się zdarzy coś dobrego, to naturalnie nikt o tym nie pisze, chyba żeby to było z uroczystością otwarcia i przemówieniami.

Więc poczuwam się do obowiązku napisania o tym, że w niektórych — jak to się mówi — sektorach, a w szczególności na jednym odcinku, na którym miałam sposobność to zaobserwować — widac poprawę, dążenie ku lepszemu, postęp.

Zdarzyło się mianowicie tak, że miałam do załatwienia ważną spr-

awę. Po dwóch godzinkach udało mi się do stać się do wspomnianego dygnitarza, który po cierpliwym wysłuchaniu mojej recytacji skierował mnie do referenta, referent do swego zastępcy, a zastępca do sekretarki.

Sekretarka oświadczyła mi, że mogę przyjść ewentualnie za miesiąc, gdyż być może, że wtedy zaistnieją pewne możliwości, jednakże za możliwość zaistnienia ich nikt nie może ręczyć, po czym chwilem krokiem udałam się w kierunku napisu „wyjście”. Mijałam właśnie pierwszy i ostatni szczebel tej hierarchii — woźnego gdy zobaczyłam swoją koleżankę szkolną.

jakiś papier i eskortował wraz z nim do zastępcy kierowniczk.

Zastępca kierowniczk uśmiechnął się do mnie jak tylko mógł najszerzej, dodał jakieś załączniki opatrzył je w jakieś pieczęcie i zaprowadził mnie do kierowniczk, szepnąwszy po drodze, że jest to rzadka kobieta.

Moja koleżanka podpisała, po czym zastępca jej sygnował, referent od-

notował, zastępca referenta zazna-

czył, sekretarka zarejestrowała i na-

wet wożny uśmiechnął się zyczliwie,

gdy otwierał przede mną drzwi.

Wyszedłam w radosnym nastroju:

jeśli takie zmiany zasły w ciągu

dwóch tygodni, to cóż będzie za mie-

siąc, pół roku, rok?... Ze wzruszenia

potknęłam się na schodach i nabi-

łam sobie potężnego guza.

ANEGDOTY

Jesne

Aleksander Dumas — ojciec wrócił kiedyś do domu z proszonego obiadu.

— No jak: wesoło było? — zapytał go syn.

— Bardzo! — odpowiedział stary Dumas — Ale beze mnie skończyłbym z nudów.

Wymiana myśli

Do Henryka Heinego przyszło kiedyś kilku pisarzy i artystów.

— Nie dziwcie się, moi drodzy — zwrócił się do nich Heine — jeżeli będę dzisiaj pisał głupstwa. Przed chwilą był u mnie mój kuzyn i wymieniliśmy między sobą myśli.

Anatomowie i dorożkarze

Spytano kiedyś znakomitego chirurga rosyjskiego Pirogowa, co sądzi o anatomach.

— Anatomowie — odpowiedział Pirogow — są bardzo podobni do dorożkarzy. Świetnie znają wszystkie ulice i zaułki, ale nie mają najmniejszego pojęcia o tym, co się dzieje wewnątrz domów.

Przeduczesa radość

Książę Cosimo Medici, który zajmował się rzeźbiarstwem, stworzył posąg Neptuna i kazał go ustawić na głównym placu Florencji.

Ktoregoś dnia książę spotkał Michała Anioła, którego zapytał:

— Powiedz, jakie uczucie wywołuje w tobie mój Neptun?

— Religijne — natychmiast odpowiedział wielki rzeźbiarz.

— Dlaczego religijne? — zapytał wyraźnie uradowany książę.

— Dlatego, Wasza Wysokość, że za każdym razem, gdy widzę ten posąg, modlę się gorąco do Boga, aby przebaczył Waszej Wysokości zmarowanie tak wspaniałego kawałka marmuru.

Sól najważniejsza

Znany autor wodewilów Karatygina został kiedyś zaproszony do łóżki Mikołaja I, gdzie znajdował się również brat cara, wielki książę Michał. Gdy ten ostatni, rzucał podczas

rozmowy jakiś dowcip. Mikołaj zwracając się do Karatygina, rzekł:

— Mój brat chleb ci zabiera, co?

— Nie nie szkodzi, Wasza Cesarzowska Mość — odpowiedział wodewili-

sta — byleby sól u mnie została...

Ścisłość

Gottfried Keller wracał kiedyś nocą z lekką zawianą do domu. Nie mógł sobie przypomnieć, gdzie mieszka. Zatrzymał więc jakiegoś samotnego przechodnia i spytał go.

— Czy nie wie pan, gdzie mieszka pisarz urzędowy Keller?

Zapytany odpowiedział uśmiechając się.

— Ale przecież to właśnie pan we własnej osobie!

— To wiem, durniu jeden! — rozgniewał się Keller — Nie pytałem się ciebie: kim jestem, tylko gdzie mieszkam!

Zupełnie możliwe

Znakomity poeta rosyjski Dzierżawin opowiadał kiedyś w kole przyjaciół, że nad trzema wierszami w

odzie „Bóg” pracował trzy dni.

— Mój Boże! — zawołał jeden z obecnych — Jąbym w ciągu trzech dni napisał trzysta wierszy!

— Zupełnie możliwe — odpowiedział Dzierżawin — ale za to wiersze te przeżyłyby nie dłużej niż trzy dni.

Wolter i cenzura

Cenzura ustosunkowywała się bardzo ostro do książek Woltera. Gdy znowu jedno z jego niebezpiecznych dzieł okazało się na spalanie, Wol-

ter śmiejąc się powiedział:

— Tym lepiej! Moje książki są jak kasztany: im bardziej się je przypie-

ka, tym lepiej można je sprzedać.

Benedykt Hertz

Dostojnik

(Z bajek Kryłowa)

Dostojnik pewien, pan rozległych włości, wprost z bogatego łoża poszedł do wieczności. Było to dawno, więc dawne zwyczajy: przed sądem Plutona stał. Generalia, skąd rodem: co robił na ziemi? — Satrapa byłem — odpowie — lecz chwalić się nie będę zbyt rządami swymi: trudno, nie służyło zdrowie. Sekretarz mój więc stale rządził państwem całem; on pisał ukazy — ja podpisywałem. Chwile namyślał się bożek i nagle — „do raju!” — orzekł. Tu zachnie się Merkurj, stojący na boku: — Do raju? Za co? Ten czelek się przecie żadną nie wykazał pracą! Jakże motywy dziwnego wyroku? Na to Pluton: — Ach, bracie, o motywy pytasz? Toć był durniem ten dygnitarz. A że władze posiadał, każdy jego trud Byłby z pewnością źródłem niezliczonych szkód. Za to właśnie nagrodę, za to raju mu dam, że się mędrszym wyręczał, nic nie robił sam.

Pogoda spisała się, można powiedzieć, doskonale i przeskakał jedynie upał, z czym trzeba się pogodzić, bowiem śnieżnica byłoby wymagać, żeby w pierwszych dniach sierpnia padał, dajmy na to, śnieżek na świątę lekkim przymrozkiem grude.

Jeszcze z rana wietrzyk zliżał z lipowych liści krople nocnego dżdżu. Dlatego też wokół ręcznych wózków z lodami gromadziły się dzieci, prowadząc za wóchoate rączki swoich rodziców, którzy nie tylko chętnie płacili, ale i równie chętnie sami konsumowali.

Wachlując się skropionymi kolońską wodą chusteczkami, spacerowały dziewczęta. Niektóre z nich — w swietowych sukienkach lub w plisowanych bluzkach z piki — zamiast pójść na nabożeństwo, zawczasu zajmowały miejsce wzdłuż ulicy Mickiewicza, żeby widzieć zapowiadany przemarsz szwadronu kawalerii, która, jak wspomnieliśmy, znalazła się z pułkiem w okolicy Zapadników na manewrach i odwiecznym zwyciężajem kawalerii gotowa była by po uroczystości nawiązać ściślejszy kontakt z pannami. Czy taki kontakt został nawiązany, o tym korespondent „Gofca” nie wspominał, więc i my nie będziemy się w to wdawali.

Na ulicach niezaburkowanych, wyglądających jak wtłoczone między domki pola lotnych piasków, upał dokuczał jeszcze dotkliwiej. Co prawda, niekiedy zrywał się wiatr, niosąc chłód z nad rzeki, jednak zamiast orzeźwiać, szybko się ogrzewał wśród muroszyń ścian i piasku, przesypanego się przez sprzysy kół wozów i lekkich bryczyszek, wdzierając osadzonych na elipsowych resorach.

A przy tym dodać należy, iż tu i ówdzie biegała dzieciarnia (ta ze względu na wiek jeszcze nie objęta ustawą o powszechnym nauczaniu) i brudziła w piasku zapamiętałe bosymi stopami, wzbijając obłoki pyłu, co także raczej nie sprzyjało swobodnemu oddychaniu pełną pierśią.

(Dalszy ciąg nastąpi)

Wymochodem

Przydział

Całe szczęście, że zgubiłem przez głowę wkłada. Ja żony parę numerków z kartki żywnościowej. To nawet nie jest trudne. Wytną ci makę, wytną chleb, czy cukier i już cała kartka w proszku, każdy numer osobno. To i zapodziało się parę.

Nagle mówią, że numer 18 trzeba dodatkowo złożyć w celu uzyskania przydziału o dzieżowych. A ja nie mam.

Z początku, naturalnie, byłem zły, ale potem okazało się, że na dobre wyszło. Jeszcze więcej bym się złościł po otrzymaniu przydziału.

Wczoraj pokazywał mi się, co dostał.

Dostał damskie majtki, komplet zimowej bielizny i czarne, jedwabne pończochy.

— Majtki — powiada — jak pan widzi, okropne, przedpotopowe galary, które się chyba

przez głowę wkłada. Ja żony nie mam, a przecie wstydy się nie dać. To samo z pończochami. Która kobieta włoży dziś czarne pończochy? Albo, jak jest w ciężkiej żałobie, chyba w ogóle w trumnie. Zostają te grube gatki i bawełniana koszulka. Owszem, zimą bym włożył, gdyby nie to, że są dwa razy za małe. Zresztą teraz wiosna, po co mi ciepłe gatki? Jeśli w grudniu dostanę kostium kąpielowy, będę kładł tak samo.

Próbowałem go pocieszyć.

— Drogo pan za to nie zapłacił, można powiedzieć pół darmo. Darowanemu koniowi...

— Do diabła z darowizną! — przerwał. — To nie żadna filantropia, tylko ustawowe zaopatrzenie człowieka pracy!

Wiem, że należy mi się przydział tekstylny. Spodziewam się czegoś przydatnego. Cieszę się z góry. A tu, panie, przysyłają do bura czarne pończochy i majtki!

Tak, to nie jest w porządku. Dlatego, że tanio, więc można

byle co, byle komu i byle kiedy.

Rozprawdzenie przydziału nie jest rzeczą łatwą. Ale czemu dawać na lato rzeczy zimowe i po co produkować wyroby nikomu nie potrzebne? Przecież to marnotrawstwo cennego surowca.

Mój sąsiad musi porządnie nadwyżyć swą kieszeń, by kupić na wolnym rynku to, co mógłby dostać z przydziału. Bo przydział do chłamu.

Coś tak, jak w tym ormiańskim przysłowiu: „kiedy biedak je kurę, to albo on chory, albo ona chora”.

A. TOM.

we w urzędzie. Naturalnie myśli o tym pisał mi humor przez długi czas. W przeddzień rozbiła mnie głowa, całą noc nie mogłam zasnąć ze zdenerwowania i z rana blada i dziać, poszłam.

Urzędzie wszystko odbyło się według starych, wypróbowanych wzorów: wożny oglądał mnie spodoba i posłał do sekretarki.

Sekretarka zwróciła na mnie uwagę dopiero wówczas, gdy przeprowadziła dwie wyczerpujące rozmowy telefoniczne na temat możliwości spędzenia niedzieli na łonie natury oraz rozmowę ustną z przystoynym młodzieńcem na temat nietrwałości uczuć męskich w przeciwstawieniu do trwałości perlonów. Wyłuszczyłam jej swoją sprawę, po czym została skierowana do zastępcy referenta.

Zastępca referenta załatwiał właśnie bilety ulgowe do teatru dla członków swojej rodziny i dopiero po skutecznieniu tej zawiklanej procedury wysłuchał mnie i skierował do sąsiedniego biurka referenta.

Poczekaliśmy godzinkę na możliwość wypowiedzenia się przed referentem, który orzekł, że winnam udać się do zastępcy kierownika.

— Co ty tu robisz? — zapytałam ze współczuciem.

— Jestem kierownikiem tego wydziału — oświadczyła ze głuszną dumą — czy masz jakąś sprawę do załatwienia?

Z dużą biegłością wypowiadziałam się na ten temat, nie omieszkałam ozdobić go opisem dziejów mego wspinania się i upadku z hierarchicznej drabiny.

Oburzyła się, oświadczyła, że ona powie im już kilka ciepłych słówek i poleciała mi zgłosić się za dwa tygodnie.

Gdy przyszedłam po dwóch tygodniach, jakie zmiany zastałam! Sekretarka na mój widok zaprzestała natychmiast polerowania paznokci i oświadczyła, że pamięta doskonale o co chodzi, po czym osobiście zaprowadziła mnie do zastępcy referenta i po drodze spytała od niechcienia, ile też lat ma kierowniczk.

Zastępca referenta przerwał natychmiast interesujące wywody na temat stołówek i skierował mnie własnoręcznie do referenta.

Referent zerwał się na mój widok, spakował mi się wieszak oraz jakiejś szkoły uczęszczałam z pania kierowniczką. Następnie wypisał mi

Jan Muszcza

(32)

Rysunki i. Witza

30 km. od stacji

Opowieść sprzed wojny

Burmistrza Karaska dawno w niej już nie było, a Borowik od paru godzin krzątał się z kelnerem przy ustawianiu drewnianego postumentu, obciążonego białą — czerwonym płótnem, przy rozwieszaniu wieńców, świeżo uwitych z debowych liści i kolorowej marszczonej bibułki. Jeszcze tylko należało wmontować elektryczne lampki, ułożone w inicjały marszałka, wbić gwoździe dla portretów, ustawić na postumencie wazon z fikusami.

Zastępca komendanta przez dłuższy czas przyglądał się z nieukrywana satysfakcją tej krzątaninie, potem — jak zwykle nieco ociągając się i wzbraniając — uległ zaproszeniu i wstąpił, całując po drodze w rękę Zinaidę, do restauracji na tzw. kieliszek, z którego kiedy indziej pito by o wiele dłużej, lecz dzisiaj należało śpieszyć, żeby wziąć udział w capstrzyku, bo już zbliżała się godzina ósma, wschodzili gwiazdy i z ulicy dochodził bardziej niż kiedy indziej ożywiony szmer głosów.

Kwaśkowiak poprosił o szcztokę, przejechał się nią kilka razy po cholewach, aby wydobyć glanc, a Borowik przed lustrem w wyjścia miękko palcami musnął czernione, krótko przystrzyżone wąsy, grzebieniem odświeżył przedziałek pośrodku głowy między rozgarniętymi na obie strony, przyłizanymi płatami rzadziejających już włosów.

Po upływie kilku minut w pobliżu rozeźla się dęta orkiestra, w której dźwiękach dominował łoskot bębna i miedziany pobrzek talerzy.

Z rynku wypływała na ulicę ciemna fala ludzi,

smolne pochodnie migotały jak świece, odbijając się w hełmach straży pożarnej i nadając jej drapieżny wyraz groźnej, gotowej do wszystkich defilad, potęg.

Rozdział XXIII

UROCZYSTOŚCI SIERPNIOWE

Gdyby nie nasze — nie wątpimy, że mało pożyteczne — zamiłowanie do gadułstwa, można by właściwie ograniczyć się do zacytowania notatki, jaka w parę dni po uroczystości ukazała się w „Gofcu popołudniowym” w rubryce „Z kraju”.

Korespondent, podpisany skromnymi literkami „wk” (może magister Witold Karasek?) donosił:

„Społeczeństwo zapadnikowskie, łącząc się z całym krajem, zmanifestowało swoją jednolitą postawę wobec zakusów. wręczając zakupiony z ofiarnych składek ręczny karabin maszynowy.

Na przebieg tej wspaniałej uroczystości złożyły się: capstrzyk, solenne nabożeństwo w świątyniach wszystkich wyznań z udziałem mieszkańców, organizacji i młodzieży, defilada i wręczenie, połączone z licznymi przemówieniami, z których na pierwszym miejscu należy wymienić plomienisty apel p. burmistrza Witolda Karaska. Trzykrotnie okrzyki rozlegały się do późnej nocy w najdalszych zakątkach miasteczka.

Jeśli zajdzie potrzeba, to na zakusy odpowiemy: wara! Jeśli kto zapyta: Silni? Odpowiemy: Silni! Zwarcie?... Zwarcie!... Gotowi? Gotowi!

Czyż może być coś bardziej przekonującego niż ta żywiołowa demonstracja, spontanicznie zorganizowana wśród flag i uniesienia!

Całość odbiła się szerokim echem wśród ogólniczej ludności, budząc zrozumiałe skonsolidowanie.

Tak oto wyglądała sierpniowa uroczystość według relacji „Gofca”. Niestety, z powodów wyłuszczonej wstępnie niniejszego rozdziału, postanowiliśmy sobie jeszcze raz pofolgować i zacząć od początku, czyli, jak zwykle, od króciutkiego opisu pogody.